

Vörösvári Újság

Werschwarer Zeitung

III. évf. 9. szám

1997. szeptember

Ára: 50 Ft

NAT-TÓL TARTUNK

Megkezdődött az utolsó „boldog béke-év” az iskolákban: Jövő szeptemberben érvénybe lép a NAT, s a megszokott kerékvágásból az oktatás szekere elméletben kijelölt, járatlan utakra tér át. Ez persze a jövő, a haladás útja is egyben. Vagy mégsem? Az ember fia már csak tele van kételyekkel. A tanár ember is. Meg a szülő is. Jó lesz ez az egész? Jó lesz a gyerekeimnek? Jó lesz a tanítványaimnak? Vagy megint csak kísérleti nyulak leszünk, jó magyar szokás szerint?

Sok pedagógus és iskolaigazgató titokban abban reménykedik, hogy a kormányzó párt elveszti a választásokat, és akkor bukik vele együtt a NAT is, ami csak egy mozzaNATA marad a magyar pedagógia történetének.

Akárhogy is lesz, a pedagógustársadalom most kívár. Azok a tanárok, akik

bulók elé, akkor az ő lelkiismeretükön múlik, hogy mit tanítanak. A címke mellesleges.

Persze, a pedagógusok mégsem dughatják homokba a fejüket. Annál is inkább, mert a tanév végéig minden iskolának el kell készítenie a NAT-tal összhangban lévő pedagógiai programját, s helyi tantervét. Ezt azután a fenntartó önkormányzat szakértővel megvizsgálhatja, és dönt az elfogadásáról.

Vörösváron mindezt kissé nehezíti, hogy a képviselő-testület még csak most tárgyalja a város oktatási koncepcióját.

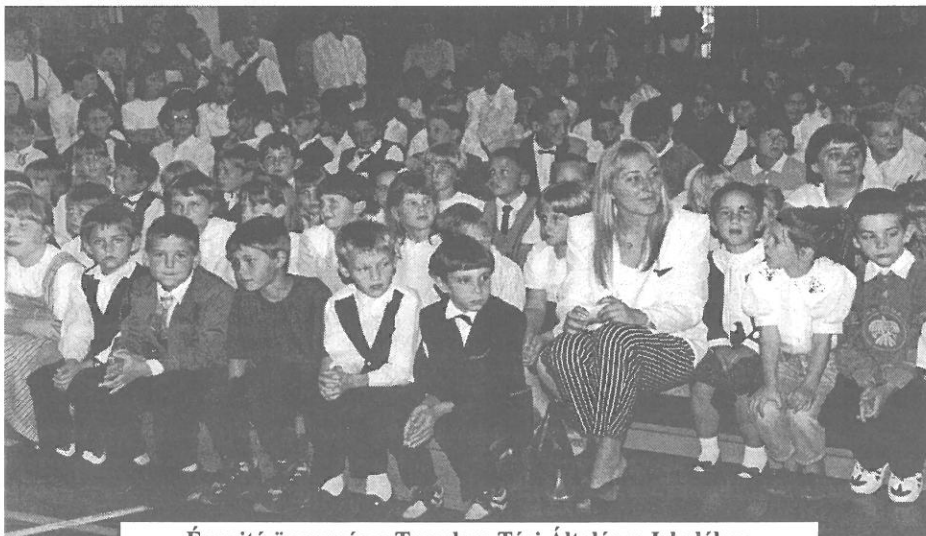
Általános iskoláinkban a helyzetet bonyolítja, hogy az oktatási törvény egyszerűen elfeledkezett a nemzetiségi iskolákról. Ezt magas rangú minisztériumi szakemberek is elismerték. Ígérték ugyan, hogy hamarosan megjelenik majd a problémákat tisztázó „Nemzeti-

iskolában magyarságot is tanítják a német nyelvű osztályokban.

Vörösváron lassan lassan iskolavárossá válik. A településeiről egyre több diák jár ide, és nemcsak a gimnáziumba vagy a szakképzőbe, hanem az általános iskolákba is. Ez az oktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkát dicséri. Bízunk benne, hogy a NAT bevezetése is zökkenőmentes lesz iskoláinkban.

Garancia erre pedagógusaink elhivatottsága, szakmai tudása és „túlélőképessége”.

F. A.

Évnyitó ünnepség a Templom Téri Általános Iskolában

régebben vannak már a pályán, tudják, hogy „nem eszik olyan forrón a kását”. Megélték ők már jó néhány iskolareformot, oktatási törvényt, tantervet. Az ő emberi értékrendjük, elkötelezettségük, hivatástudatuk mit sem változott az évek alatt. Talán csak jobban elmélyült. Ők tudják, hogy ha becsukják maguk mögött a tanterem ajtaját, s odaállnak a ne-

ségi irányelvek” is. Ennek azonban egyelőre se híre, se hamva.

Az oktatási törvény megszabta például azt, hogy 1998. szeptemberétől évfolyamonként hány órájuk lehet hetente a gyerekeknek. Általános iskoláinkban az így megszabott órakeretbe a németórák egyszerűen nem férnek majd bele, csak más tantárgyak rovására, hisz mindkét

A TARTALOMBÓL:

Körkép tanénekezés után

Újdonságok, problémák iskoláinkban (2-3. oldal)

Gyomorgörcs vagy demokrácia
Interjú Láz József képviselővel (4. old.)

Utcáza vonult a LÁBE

Békés tüntetés a városháza előtt (5. oldal)

NEM ALUDHAT KI A LÁNG

Nemzetközi sátorábor Gerstettenben (7. oldal)

Bányásznap emlékezés

Horváth József cikke (8. oldal)

¶ táncot nem lehet abbahagyni

Hároméves a Lányi Ágoston Hagymányörző Néptáncgyűttes (9. oldal)

Fórum (10-12. old.)

„Mekkora lehet egy tősgyökér?”

Bücsü: Csabán kulturáltabban csinálják? Klapka utca: „Kert állott, most kóhalom.” Vörösvári Napok: „Minek utaztam ezer kilométert?” – kérdezte a német vendég.

Kék hírek (13. old.)

„A baj nem jár egyedül!”

Körkép tanévkezdés után

Szokásainkhoz híven szeptember első napjaiban az idén is felkerestük Pilisvörösvár oktatási intézményeit, hogy a tanévkezdésről, az iskolák személyi és tárgyi feltételeiről, a tanév újdonságairól, az esetleges problémákról érdeklődjünk.

Templom Téri Általános Iskola

„Ötéves vezetői programom záróévéhez érkezünk el az idén – mondja Gordos Dénes igazgató úr. – Mondhatnók úgy is: ez az aratás éve. Pedagógiai programom három meghatározó eleme a német nemzetiségi nyelv oktatása, az informatika és a testnevelés tagozatos formában történő tanítása.”

E program igényes megvalósításán túl az iskola komoly erőfeszítéseket tesz a hátrányos helyzetű – köztük a cigány etnikumba tartozó – gyerekek felzárkóztatására. A tehetséges gyerekek felkarolására is külön programot indítottak. Újdonság a nyelvtanítás terén, hogy a csoportbontások keretében bevezettek egy ún. beszéorientált, tárgyalási órát. Ez egyben a leghatékosabb gyerekek nyelvvizsga-felkészítését is szolgálja. Az idén ugyanis szeretnék, ha tanulók közül többen alapfokú nyelvvizsgát tennének. Szeretnék a nemzetiségi hagyományok ápolásában is példát mutatni, ezért a tervek között szerepel, hogy Fogarasy-Fetter Mihály Vörösvár-monográfiáját is beépítik a tananyagba. A báli bevételekből mintegy félmillió forint értékben a német nyelv oktatását segítő eszközöket, segédanyagokat vásárol az iskola. E témakörhöz tartozik az is, hogy tavasszal 25 tanuló utazik egyhetes tanulmányútra a német testvériskolába, a Zweibrücken melletti Contwigba. Az iskola pedagógiai munkájának egyik fontos területét képezi az iskolában működő gyógypedagógiai tagozat. Az igazgató úr elmondása szerint a környéken Vörösvár áll a legjobban a szakos ellátottság tekintetében. Jelenleg öt képzett gyógypedagógus dolgozik itt.

Az idei tanévben 92 elsős tanuló iratkozott be a templom téri iskolába, amely Pilisvörösvár legnagyobb oktatási intézménye. A képviselő-testület engedélyezte, hogy egy tanítói státusszal bővítsék a pedagógus álláshelyeket, ennek köszönhetően az idén is négy első osztályt tudtak indítani, köztük egy kis létszámú osztályt azon gyerekek számára, akik több törődést, odafigyelést igényelnek az iskolakezdés során. Az újdonságok között említendő, hogy a családok szociális helyzetének változását figyelembe véve az idén az eddigi három helyett négy napközis csoportot indítottak. Az iskola tanulóinak száma jelenleg 674, ebből 55-en a gyógypedagógiai tagozatra járnak.

Változások történtek az iskola vezetésében. Jancsóné Fehér Emília személyében új gazdasági vezetője van az intézménynek. Az általános igazgatóhelyettes Sashegyi Gyuláné, az alsó tagozatos helyettes Somfainé Süveges Borbála lett.

Az igazgató úr a tárgyi feltételek alakulásáról elmondja, hogy a nyár folyamán megtörténtek a tisztasági meszelések, három tanteremben lambériáztak. Mindezt saját költségvetésük terhére. Az intézményi felújítási keretből kívánják megoldani egy vi-

zes blokk kialakítását a harmadik emeleten, és a többi vizes blokk felújítását.

A nyári karbantartási munkálatok során derült ki, hogy a plébánia felőli épület-szárnnyban hat tanterem mennyezete annyira elöregedett, hogy az a gyermekek testi épségét veszélyezteti. E termekben a felújítások befejeződéséig szünetel a tanítás. Négy osztály a Községi Házban lett ideiglenesen elhelyezve – ideálisnak nem mondható körülmények között.

„Mindent elkövetünk annak érdekében, hogy mihamarabb visszatérhessünk a rendes kerékvágásba, és ne zavarhassa semmi oktató-nevelő munkánkat – ígéri Gordos Dénes igazgató úr. – Ebben természetesen számítunk az Önkormányzat segítségére is.”

Német Nemzetiségi Általános Iskola

A Vásár téri iskolában Neubrandt István igazgató és Fogarasy Attiláné igazgatóhelyettes adott tájékoztatást a legfontosabb tudnivalókról.

Az idei tanévben eggyel (18-ról 19-re) bővült a tanulócsoportok száma az iskolában. A nagy érdeklődésre való tekintettel ismét három első osztályt indítottak, vállalva ezzel azt is, hogy diáknak, tanármag még jobban össze kell húzódnia a létszámhoz képest nem túl nagy épületben. Az iskola 451 tanulója – köztük a 83. elsőt – ésszerűen átgondolt átcsoportosítások után végül is sikerült úgy elhelyezni az épületben, hogy nem kellett megszüntetni a tanári szobát. (Egy korábbi lapszámunkban beszámoltunk arról, hogy az iskola pedagógusai annak érdekében, hogy minél kevesebb elsős gyereket kelljen férőhely hiányában elutasítaniuk, vállalták volna azt a nem túl kényelmes megoldást is, hogy a földszinti folyosóból leválasztott ideiglenes tanári szobában „húzzák ki” a tanévet.)

Az iskolában racionalizálták a tantárgyi struktúrát is, így sikerült az önkormányzat által megszabott órakereten belül maradniuk. 5. és 6. osztályban a németórák számát 6-ról 5-re csökkentették. Ezt nemcsak egy minisztériumi állásfoglalás nyomán tették, de az óracsköntést a némettanárok is támogatják. Pedagógiai szempontból szerencsésebb a napi egy németóra, főlegesen nem szabad terhelni a gyerekeket. A német nyelvet így jelenleg elsősben heti négy órá-

ban, osztálykeretben, az összes többi évfolyamon heti öt órában, csoportbontásban oktatják. A 7. és 8. évfolyamon az eddigi négy helyett 3-3 csoportot alakítottak ki. A csoportok létszáma így is az optimális 15 fő körül alakul.

Az iskola mindennapjait és ünnepeit egyaránt meghatározza a nemzetiségi hagyományok ápolása. És ez korántsem egyedül a némettanárok feladata. Helytörténettel, néprajzzal történelem és irodalomórán is foglalkoznak a gyerekek, énekórán pedig vörösvári sváb dalokat tanulnak. Az oktatásban a tanárok felhasználják Fogarasy-Fetter Mihály helytörténeti és néprajzi monográfiáját, Gromon András népszokásokról szóló munkáját és Hidas György dalgyűjteményét.

Elsősben fakultatív jelleggel az idén is tanulhatnak a gyerekek nemzetiségi táncokat. Másodikban ez már órakeretben folyik, a gyerekek számára nemzetiségi viselkedést is csináltak a hagyományok ápolását szintén szívügyüknek tekintő szülők. A felső tagozaton a tervek szerint fakultatív jelleggel szintén be fogják vezetni a táncoktatást.

Mindkét tagozaton az idén hagyományörző szakkör is indul, némettanárok vezetésével.

Az iskola másik erőssége a természettudományos tantárgyak oktatása és a környezetvédelmi nevelés. Ennek szellemében folytatódik a szelektív hulladékgyűjtés az idén is. A gyűjtés összehangolására, lebonyolítására, valamint az iskola környezetének ápolására Környezetvédelmi Klub alakult dr. Harmat Attiláné tanárnő vezetésével.

Magyarból és matematikából megszűnt a fakultáció, helyette mindkét tantárgyból felvételi előkészítőt tartanak.

Az iskolában ebben a tanévben is folytatódik a Britannica Nyelvtudó nyelvkurzusa, ahol a gyerekek szakköri keretek között sajátíthatják el az angol nyelv alapjait. A taekwon-do tanfolyam is újraindul.

A korábbi évek hagyományainak megfelelően két megyei és egy területi versenyt bonyolítanak le az idén az iskolában. Itt rendezik meg a Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulóját, a Hermann Ottó biológiaversenyt, valamint a területi Kazinczy-versenyt.

Néhány szó a tárgyi feltételekről. A tisztasági meszeléseken kívül három tanteremben felcsiszolták a parkettát. További öt teremben volna erre még szükség, ezenkívül a lépcsők egy része is elkoptott, balesetveszélyes rajtuk a közlekedés. Nyáron megkezdődött az udvar parkosítása, időközben azonban kiderült – s ez a további munkálatokat egyelőre hátráltatja –, hogy a Kálvária utca felőli támfal igen rossz állapotban van, s megerősítésre szorul. Az iskolavezetés reményei szerint az intézményi fejlesztési keretből hamarosan megkezdődhet az ugyanakkor rossz állapotban lévő tornatermi ablakok felújítása is.

Német Nemzetiségi Általános Iskola, Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola

A gimnázium jó évet zárt, s az idei tanév kilátásai is biztatóak. Az idei érettségi átlaga 3,9 volt, szemben a két évvel ezelőtti 3,5-es átlaggal. (Tavaly nem volt végzős osztály.) A diákok a felvételik során is megállták a helyüket. A 18 végzős gimnazista közül 15-en jelentkeztek főiskolára vagy egyetemre. Közülük 14-et vettek fel. A 47 szakközépisikolás közül 20-an mentek el felvételizni. Közülük 11-et vettek föl.

A gimnázium az elmúlt években megalázó helyet foglalt el a statisztikákban, és sok jogos, de még több jogtalan bírálatot kapott emiatt. A mostani 38 %-os felvételi arány azonban jó magasra fogja tornászni az iskolát a rangsorban. A gimnáziumi osztály mutatója közel a duplája ennek: 78%.

(A középiskolákat – vitatható módon – nem a felvételre jelentkezettek és a felvettek aránya, hanem a felvételizők és a végzősök aránya alapján rangsorolják. A szakközépisikolák így mindig hátrányba kerülnek, hiszen a diákok egy része ezekbe az iskolákba eleve azért jelentkezik, hogy az ott megszerzett képesítéssel érettségi után munkába álljon.)

A gimnázium iránt az utóbbi két évben megnövekedett érdeklődés az idén sem hagyott alább. A 9. évfolyam két osztályába 71-en nyertek felvételt. A 7. évfolyamon szintén két osztályban 52 diák tanul az idén. A többi évfolyam is gyarapodott tanulókkal, többek között Németországból is érkeztek diákok. Közöttük vannak olyanok is, akik alig tudnak magyarul. Ők egy év nyelvtanulás után újra kezdik majd ezt a tanévet. Az iskola tanulói létszáma a tavalyi rekordot is megdöntve 370 fölé emelkedett, még soha nem voltak ilyen sokan ebben az intézményben. 1995-ben 208, tavaly 311 tanuló járt az iskolába. (Emlékezzünk vissza, néhány évvel ezelőtt keményen kritizálták az intézményt, hogy ebben a nagy épületben csak néhány tanuló lézeng.)

Az iskola vezetése az elkövetkezendő években a mostanihoz hasonló, ugrásszerű létszámnövekedéssel nem számol. A tervek szerint minden évben egy hatosztályos és két négyosztályos tanulócsoporthoz fognak indítani. Jelenleg 13 osztálya van az iskolának.

Új képzési formát is kínál az érdeklődők számára az iskola. Ez évtől kezdve ismét lehet levelező tagozaton is érettségit szerezni az intézményben.

Maga az épület is látványosan megújult a nyáron. Befejeződött a Major utcai homlokzat és a vizes blokk rekonstrukciója. Jelenleg a kollégium fürdőhelyiségének építése folyik. A kollégiumnak a tavalyi 27 helyett 38 lakója van az idén.

Oláh Imre igazgató úr négy évvel ezelőtti kinevezésekor egy magas képzési színvonalú, félelemmentes iskola létrehozását tűzte ki célul maga elé. Az akkor elvetett mag mostanra szárba szökken. Ezt bizonyítják az elmúlt tanév eredményei, és az, hogy a diákok szívesen járnak ide, jól érzik magukat az iskolában, s tanáraikkal is jó munkakapcsolatot tudnak kialakítani.

Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskola

A szakképző iskolában az idén új szakma nem indul. A „slágerszakmák”: az épületasztalos, a bútorasztalos, az épületburkoló, az autószerelő és az élelmiszer-vegyiáru kereskedő. A nőruha-készítő, a kőműves és a szobafestő-mázoló szakmára átlagos volt az érdeklődés. A tavalyinál többen jelentkeztek az idén ács-állványozónak. Az oktatott szakmák közül kiesett – érdeklődés hiánya miatt – a mőköves szakma.

A tantestületben nyáron átlagos volt a mozgás: három tanár távozott az iskolából. Mindhárom sikerült magasabb képesítésű munkaerővel pótolni. Kettő közülük egyetemi végzettségűek, egy kolléga ebben az évben fejezi be egyetemi tanulmányait. A három magasabb képesítésű tanár felvétele összhangban van Hargita Péter igazgató úrnak az iskola jövőjére vonatkozó elképzeléseivel. 1998-ban ugyanis szeretné beindítani az intézményben a szakmunkások szakmunkásközvetítőjét. Napjainkban egyre nagyobb társadalmi igény mutatkozik az érettségizett, jobban képzett szakmunkásokra. A szakképző iskolákat ez új kihívások elé állítja, kénytelenek oktatási struktúrájukat újra átgondolni, s magasabb szintre hozni.

Az iskolában ebben az évben indult utoljára 3 éves képzés. Jövőre a NAT bevezetésével a szakmunkásképzés időtartama 4 évre tolong ki. A 9. és a 10. évfolyamon közismereti tárgyakat fognak csak tanulni a diákok. A szakképzés az alpműveltségi vizsga letétele után kezdődhet csak el. Szakmunkásvizsgát a 12. évfolyam végén tesznek majd a tanulók.

Az iskolában nyáron semmiféle felújítás nem történt, pedig az előregedett épületek sok gondot okoznak. Az elmúlt időszakban három csőtörés is volt. Az iskola vezetősége megpróbálja szigorú takarékoskodással biztosítani a képzés zavartalanságát az 1997-98-as tanévben.

Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola

„Minket még mindig kis intézményként tartanak nyilván – mondja Hoós Sándor igazgató –, pedig a létszám adatok ennek az ellenkezőjét bizonyítják. Erre a tanévre a tavalyinál hússzal több, összesen 350 gyerek iratkozott be hozzánk, közülük 40-en jelentkeztek a képzőművészeti tagozatra. Örömmel mondhatom, hogy egyre nagyobb az érdeklődés a zeneiskola iránt. Sajnos zenei előképzőből kevesebbet tudunk felvenni az idén. Nem szerencsés dolog az sem, hogy a

tanári karra nálunk is jellemző a fluktuáció. Szomorúan tapasztalom, hogy a pályakezdő tanárok nem mindegyikében buzog a lelkesedés, s mintha nem is lenne igazán hivatástudatuk.”

Az iskolában a tanszakok tekintetében nem történt lényeges változás. Újdonság, hogy az idén új oktatott hangszerként lép be a szaxofon. Egyelőre két tanuló fog szaxofonon tanulni.

Az oktatói létszám bővült egy teljes állású zongoristával. Egyes hangszeres oktatásakor feltétlenül szükség van zongorakíséretre is. Ezt eddig a zongoratanárok leterheltsége miatt nehéz volt összehangolni.

Az idén is folytatódik a népszerű béreletes koncertsorozat. Ebben az évben a hagyományos karácsonyi koncerten kívül hét előadás lesz. A fellépő együttesek és művészek: a Ragtime Kvartett, a Klar Six klarinét szextett, az Akadémiai Rézfúvós Kvintett, a Danubius Vonósnégyes, Tokos Zoltán gitárművész, Berchy József zongoraművész, valamint egy vadászkürt-zongora-ének trió.

Nagy visszhangja volt a tavasszal megrendezett II. Országos Trombitástalálkozónak. A rendezvény sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a kétévénként megrendezendő találkozó helyszíne 1999-ben is Vörösvár lesz, amikor is szeretnék a találkozót nemzetközivé bővíteni.

Páros években nyári kurzusokat fognak szervezni a trombitások részére, neves trombitaművészek közreműködésével. Korábban Barcs volt a fellegetvára a trombitásoknak, most Vörösvár fogja átvenni a házigazda szerepét, tovább öregbítve ezzel városunk jó hírét.

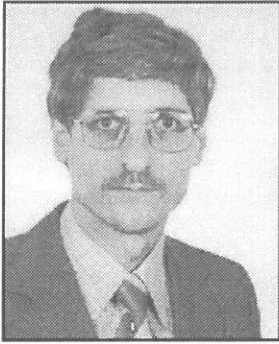
Az igazgató úr dédelgetett tervei közt szerepel a balettktatás beindítása. Ehhez a feltételek azonban egyelőre nincsenek meg. Nap mint nap komoly gondot okoz ugyanis a tanteremhiány. Ennek enyhítésére az igazgató úr szeretné megkapni az önkormányzattól a zeneiskola régi épületét. Az épület felújításában számít a szülők áldozatvállalására is.

További problémát jelent, hogy a szolfézssteremben lévő zongora tönkrement, a kicserélésére azonban egyelőre nincs pénz az iskolának.

Biztató dolog viszont, hogy több vörösvári polgár személyi jövedelemadójának 1 %-át a zeneiskola javára ajánlta fel. Az iskola alapítványának számlájára remélhetőleg egyre vastagabban fog csordogálni a zeneszerető polgárok támogatása, s talán néhány éven belül még egy koncertzongora vásárlása sem lesz elérhetetlen álom csupán.

Gyomorgörcs vagy demokrácia

Interjú Láz József képviselővel

A képviselő úr Kálvária utcai otthonában egy palack 1986-os évjárátú Hajósi muskotályal fogad, amit megérkezésem előtt néhány perccel fedezett fel műhelyében a műszerei és szerszámai között.

– Beszéljen egy kicsit egyetemi éveiről – kérem tőle a dugó pukkanása után beállt ihletett csendben. – Úgy tudom, több diplomája is van...

– Fiatalkoromban sok minden érdekelt, így aztán nehezen tudtam eldönteni, melyik pályát válasszam. Több egyetemre is jártam. Így az ELTE bölcsészkarára, természettudományi karára, a közgazdasági egyetemre, a műszaki egyetemre. Hozzá kell tennem, a legtöbb esetben nem is voltam beiratkozva.

– Ez azt jelenti, hogy egyszerűen beült az órákra?

– Nem volt szigorú ellenőrzés, mindenki azt hitte, hogy hallgató vagyok. Még gyakorlatokra is eljártam, ahol pedig kis csoportokban folyt az oktatás. Csak nagy ritkán küldtek el. Emlékszem egyszer egy pszichológia gyakorlatról megkértek, hogy távozzak, mert éppen egy ismert színész nő magánéleti problémáit elemezték ki, s ez aztán tényleg nem volt kívülállók számára publikus.

– Összesen hány évig látogatta a pesti egyetemeket?

– Nem is tudom, hosszú éveken át nem sikerült csillapítanom tudásszomjamat. Még akkor is be-bejártam előadásokra, amikor már az Egyesült Izzóban dolgoztam.

– Végül is miből szerzett diplomát?

– Két diplomám van, fizikus és villamosmérnök vagyok.

– Hol dolgozik jelenleg?

– A Központi Fizikai Kutatóintézetben dolgozom számítógépes programozóként. Atomeróművek részére készítünk ellenőrző-felügyelő programokat. Ezeknek a segítségével észlelni lehet a rendellenességeket egy atomerómű működésében.

– Mindezt hogyan?

– Az erómű területén detektorokat, érzékelőket helyezünk el, amelyek össze vannak kötve a számítógéppel. Az érzékelők a legkülönbözőbb ingereket fogják fel: hőmérsékletet, nyomást, zajt stb., és rögtön jelzik, ha a megszokottól eltérő jeleket észlelnek. Hasonlít ez arra, amikor az autószerelő megkocogtat egy alkatrészt, és annak hang-

jából következtet a hiba okára. Az általunk készített szoftver segítségével sikerült észrevenni például az egyik atomeróműben, hogy kilazult egy fűtőelem. A hangérzékelő által vett jeleket a számítógép kielemezte, és észrevette a fűtőelem lötyögéséből eredő szokatlan zajokat. Így a hibát időben ki tudták javítani.

– Érdeklődéssel és kicsit babonás félelemmel hallgattam az elmondottakat, ugyanis a tantestülettel épp a jövő hónapban látogatjuk meg a paksi atomeróművet. Remélem, ott is működik hasonló rendszer...

– Megnyugtathatom, hogy Pakson is az általunk kifejlesztett felügyelő-ellenőrző rendszer működik. Érdeklőségként említtem meg, hogy nemcsak atomeróművek részére készítik szoftvereket, hanem gazdasági előrejelzésekre is. Például a pénzügyminisztériumnak vagy a munkanélküliséggel foglalkozó központoknak. Ezek a szoftverek lényegében hasonló elven működnek, mint az atomeróművekben használatosak.

– Nem értem igazán. Túl távolinak tűnik számomra ez a két dolog...

– Pedig nem az. A gazdaság működésében is vannak megszokott folyamatok, és vannak „zajok”, a trendtől eltérő szokatlan jelenségek, ingadozások. Ezeket szűri ki a gazdaság működését analizáló számítógépes program.

– Nem lehetne városunk számára is kifejleszteni egy ilyen szoftvert? Mind a közigazgatás, mind a demokrácia terén nagyon hasznos lenne...

– Jó kérdés, ezen még nem gondolkodtam. Tartok tőle, hogy legalább annyi munkámba kerülne, mint egy erómű biztonságára vigyázó szoftver elkészítése.

– Ha már szóba került a demokrácia... Mikor kezdett közélettel, politikával foglalkozni?

– Nekem állandóan „gyomorgörcsöm” volt a Kádár-rendszerben. Nagyon dühített, hogy az ember nem mondhatta el nyíltan a véleményét, s kapcsolatokat kerestem azokkal, akiket hasonló indulatok fűtöttek. El-eljártam az egyetemi klubokba, ahol mindig nagy viták kerekedtek demokráciáról, szabadságról, az egyén-és a hatalom viszonyáról. A 80-as évek elején kerültem kapcsolatba Kis Jánossal, aki akkoriban egy háttérbe szorított, kegyelemkenyéren élő filozófus volt. Ő a lakásán tartott rendszeresen filozófiai előadásokat. Én eljártam ezekre, sőt szamizdatok terjesztését is vállaltam. A munkahelyemen is osztogattam ezeket, egészen addig, míg fel nem jelentettek a vállalati párttitkárnál. Akkor azután a rendőrség, sőt még a kémelhárítás is rám akaszkodott. A gyakori zaklatások, kihallgatások hatására egy darabig fel is hagytam az ellenzéki irodalom terjesztésével. Egyrészt nem akartam barátaimat lebuktatni, másrészt nehezen is ment volna a terjesztés, hiszen egy darabig szinte állandóan követtek, bárhová is mentem. Külön technikákat kellett kifejleszteni kísérőim lerázására. Egy ilyen technika volt, hogy a buszról az ajtó becsukódása előtti utolsó pillanatban kellett leugrani, hogy az „árnyék” ne tudjon követni.

– Mikor lépett be az SZDSZ-be?

– 1989 decemberében léptem be a pártba, és azóta is tagja vagyok.

– A helyi közéletben mióta vesz részt?

– Az első helyhatósági választásokon már indultam, mint területi jelölt. De ekkor még nem sikerült mandátumot szereznem. A '94-es választásokon listáról jutottam be a képviselő-testületbe.

– Meglehetősen ritkán szólal fel a testületi üléseken. Mi ennek az oka?

– Általában mindig egy napirendi pont vitájának végén szólok csak hozzá, amikor már megismertem mások véleményét. Úgy vélem, egy ilyen szavazás előtti rövid, tömör hozzászólás sokszor többet ér, mintha korábban lyukat beszéltem volna képviselőtársaim hasába.

– Ön a képviselő-testület Oktatási, Kulturális és Sportbizottságának tagja. Hogyan értékeli a bizottság munkáját?

– A város pénzbevételeinek több mint a felét az oktatási és kulturális intézmények működésére fordítja, ugyanakkor az OKSB tagjai csak olyan mértékben szólhatnak bele ennek a több száz millió forintnak az elosztásába, mint bármely más képviselő. Tehát semmiféle különleges jogosítványunk nincsen. Igazából véve a fontos döntések a GTB és PB ülésein érlelődnek meg. Az OKSB-nek szinte csak a „szócséplés” marad... Jószerivel mi csak olyan kérdésekben dönthetünk, hogy melyik nyugdíjas pedagógus kapjon díszoklevelet...

– Az OKSB-t az elmúlt időszakban sokan bírálták, hogy ígéreteivel ellentétben nem tette le az asztalra a város oktatási koncepcióját. Most, amikor végre elkészült a koncepció tervezete, még inkább megszapordtak a bírálatok, melyek szerint elkapkodott az egész, inkább egy helyzetelemzés, semmint az oktatás jövőjére vonatkozó iránymutatás.

– Ma nagyon nehéz hosszú távra tervezni bármit is ebben az országban – főleg helyi szinten. Rendkívül gyorsak a társadalmi változások. A társadalom elvárásai is gyorsan változnak az iskolákkal szemben. A NAT közelgő bevezetése is képlékennyé tette a helyzetet. Ilyen körülmények között az oktatási koncepciótól nem lehet csodát várni. Egyébként ez a tervezet tulajdonképpen nem más, mint az egyes oktatási intézmények elképzeléseinek összefésülése. Elkészítésekor ugyanis megkértünk minden egyes intézményvezetőt, fejtsse ki elképzeléseit az általa igazgatott intézmény jövőjére vonatkozóan. En az is elmondtam, nem érdemes húsz évre előre gondolkodni, a mai viszonyok között már az is nagy eredmény, ha tudjuk, mit fogunk egy-két év múlva csinálni, mert akár egy kormányváltás is jelentős mértékben befolyásolhatja az oktatás strukturáját...

Miközben az oktatás problémáin rágódkunk, a „töppedt szőlőből” készült mézízű bor elfogy, s ez egyben a beszélgetés fonálát is elvékonyítja. A képviselő úr ekkor megmutatja nekem otthoni számítógépét, s egy-két órán keresztül ötlete-sebbségnél ötletesebb zenei programok futtatásával mulatjuk az időt. Persze, mindenféle koncepció nélkül...

Utcára vonult a LABE

Békés tüntetés a Városháza előtt

Tiltakozó megmozdulást tartott szeptember 8-án a Városháza előtt a Lakásbérlők Egyesületének helyi szervezete. A demonstrációra azért került sor, mert a július 14-én elfogadott módosított lakásrendelet a LABE szerint még mindig tartalmaz törvényt sértő paszszusokat. *Gajári György*, a helyi szervezet elnöke a rendelet megszületése után nyomban felhívta a képviselők figyelmét a törvény betűjétől eltérő részekre. Mivel szeptember elejéig ez ügyben nem történt semmi, a lakók elveszítvén türelmüket, úgy döntöttek, jogaik érvényesítésére tüntetni fognak.

A módosított rendelet kifogásolt része a 2. számú melléklet, amely tartalmazza a településen lévő önkormányzati lakások forgalmi értékét is. A törvény ugyanis nem tartalmazza fel az Önkormányzatot arra, hogy a forgalmi értéket rendeletben határozza meg. A forgalmi érték megállapítása értékbecslésen kell, hogy alapuljon, és ezt csak a jogszabályban előírt képesítéssel rendelkező személy végezheti. A Közigazgatási Hivatal augusztus 15-én kelt levelében felhívta a képviselő-testület figyelmét a rendelet ezen hibájára, és kérte annak módosítását legkésőbb szeptember 30-ig. A Közigazgatási Hivatal ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az újabb rendelet *mindenben megfelelően* szabályozza a lakásbérlés és elidegenítés szabályait.

A LABE a demonstráció időpontjával azért választotta szeptember 8-át, mert aznap képviselő-testületi ülés volt hirdetve, s a lakók szerették volna a képviselőknek átnyújtani írásban rögzített követeléseiket. Az ülés azonban elmaradt, mert a 19 fős testületből mindössze 5 képviselő jelent meg, így félóra várakozás után *Keszleri József* alpolgármester úr az ülést elnapolta.

Délután öt órakor a Városháza előtt mintegy harminc lakásbérlő gyűlt össze. *Gajári György* felolvasta a LABE húsz pontból álló petícióját, majd átadta *Grószné Krupp Erzsébet* polgármesternek, aki éves rendes szabadságát szakította meg azért, hogy meghallgassa a lakásbérlők követeléseit, és válaszoljon kérdéseikre.

A lakók követeléseit közt elhangzott, hogy az Önkormányzat tartsa be a Lakástör-

vény előírásait, és fogadja el a Közigazgatási Hivatal ajánlásait, a lakások forgalmi értékének megállapítására csak komoly referenciákkal és megfelelő jogosítvánnyal rendelkező ingatlanszakértőt bízson meg, továbbá tegyen eleget tulajdonosi kötelezettségeinek, és a mindenkori lakbérek megállapításánál tartózkodjon az indokolatlan béremelésektől. A LABE követeli azt is, hogy az Önkormányzat szüntesse meg a pedagógusok és egyéb szolgálati bérlakásban lakók diszkriminációját, és tisztázza végre, hogy mely lakásokat köteles a Lakástörvény értelmében a bérlőnek megvételre felajánlania.

Grószné Krupp Erzsébet polgármester a petíciót átvéve elmondta, hogy rövid időn belül korrigálni fogják a lakásrendeletet, és kihagyják belőle a forgalmi értékeket tartalmazó táblázatot, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy ez a lakások vételárát nem befolyásolja. A polgármester asszony ígéretet tett arra, hogy ha a LABE által kért belügyminisztériumi vizsgálat továbbá hibákat tár fel a lakásrendeletben, azokat is a legrövidebb időn belül ki fogják javítani.

Dr. Battha Pál, a LABE főtítkára sajnálatát fejezte ki, hogy a lakások privatizációja ennyire elhúzódott Vörösváron. Budapesten, ahol már évekkel ezelőtt megtörtént a lakások elidegenítése egy 50 m²-es lakást 120 ezer forint átlagáron vehettek meg a lakók készpénzfizetés esetén. Vörösváron egy ugyanilyen lakást 3-400 ezer forintért vásárolhat meg a lakója. A lakásprivatizáció története tele van igazságtalanságokkal – hangsúlyozta a LABE főtítkára –, és akik a végére maradtak, egyre kedvezőtlenebb feltételek közé kerülnek. Az ország több településén is várható még a mostanihoz hasonló demonstrációk.

A közel egy óras békés tüntetés végig kulturált keretek közt zajlott, a hangoskodókat a bérlők lepisszegették. (A tüntetést a szervezők mind a rendőrségen, mind a Polgármesteri Hivatalban három nappal korábban bejelentették.)

Bármennyire is békés jellegű volt azonban a demonstráció, reméljük, a vörösvári lakásprivatizáció története a továbbiakban nélkülözni fogja az ehhez hasonló látványos epizódokat, és a vitás

kérdések tárgyalások útján rendeződnek majd.

F. A.

Gajári György, a LABE helyi szervezetének elnöke felolvassa a bérlők húsz pontos petícióját.

Hírek röviden

Már több mint száz hősi halott neve szerepel a Hősök könyvében. Az I. és a II. világháború vörösvári áldozatainak emléket állító díszes könyvet augusztus 16-án *Dr. Takács Nándor* székesfehérvári megyés püspök szentelte fel. A könyvbe azóta is folyamatosan gyűlnek az adatok. Várjuk azoknak a vörösvári polgároknak a jelentkezését, akik újabb adatokkal tudnának szolgálni az áldozatokkal kapcsolatban. (Jelentkezni lehet *Peller Istvánnál* – Iskola u. 4., *Angeli Mártonnéval* – Angeli köz 3., vagy a Polgármesteri Hivatalban.)

A városavató ünnepségre Pilisvörösvárra érkezett gerstetteni önkormányzati küldöttség 1000 márkát adományozott óvodáinknak.

Helmut Michel wehrheimi polgármester 300 márkát adományozott a város közterületeinek virágosítására.

Mező Barna, a Terranova Kft. ügyvezető igazgatója augusztus 20-án a Magyar Köztársaság Érdemrend Kiskeresztje kitüntetésben részesült.

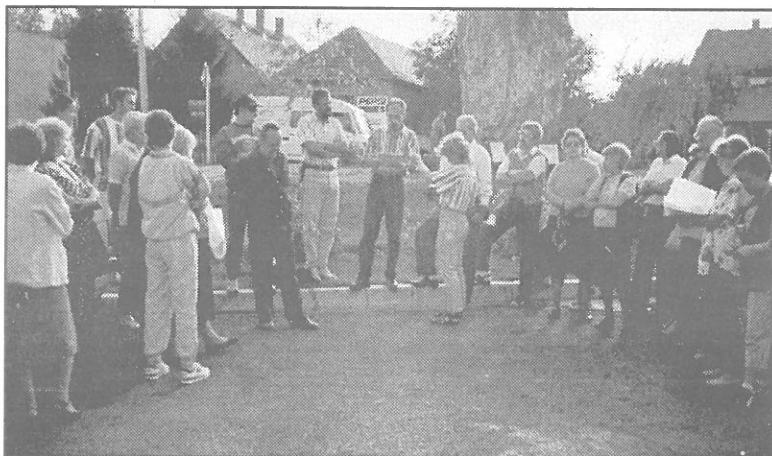
Magyary Ferenc visszaadta képviselői mandátumát. Mint ismeretes, korábban a Hit Gyülekezete helyi csoportjának vezető-séről is lemondott, munkaviszonya pedig megszűnt a Vásár téri iskolában.

Fogarasy-Fetter Mihályt, városunk díszpolgárát tagjai közé választotta a Vitézi Rend. Az avatóünnepségre szeptember 7-én került sor a Budai Parksínpadon.

A Pilisvörösvár és Környéke Ipartestület szeptember 9-i iparos gyűlésének résztvevői a leköszönő *Kohlhoffer Mihály* elnök utóadaként *Molnár Sándor* kőfaragó mestert választották meg. Az Ipartestület alelnökeivé *Kissné Balogh Ilona* adószakértőt és *Halmai József* kőfaragó mestert választották. Az iparos gyűlést látogatásával megtisztelte *Szűcs György*, az IPOSZ elnöke és *Buchwald Imre*, a Pest Megyei Kézműves Kamara alelnöke.

A Rompress román hírügynökség szerint szeptember 11-én Pilisvörösváron közlekedési rendőrök megverték egy *Florin Codre* nevű romániai szobrászt. Az Adevarul című bukaresti lap a hírt ugyanakkor úgy közölte, hogy az illető nem szobrász, hanem rendező, és nem Pilisvörösváron, hanem Szolnok közelében verték meg. Az esetről sem a két megyei rendőr-főkapitányságon, sem Románia magyarországi nagykövetségén nem tudnak. A Vörösvári Újság kérdésére a Pilisvörösvári Rendőrőrsön is azt a választ kaptuk, hogy nem hallottak a dologról.

Wippelhauser Gyuláné, a Német Nemzeti-ségi Önkormányzat tagja szeptember 12-én lemondott mandátumáról.

A szeptember 15-i képviselő-testületi ülés határozatai

Létszámleépítés

A Képviselő-testület az oktatási intézményekben a következő létszámleépítéseket hagyta jóvá:

1. I. sz. Óvoda: 1 fő
2. Grádus Óvoda: 1 fő
3. II. sz. Óvoda: 3 fő
4. Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskola: 3 fő

A Képviselő-testület kötelezettséget vállalt arra, hogy a létszámcsökkentéssel felszabaduló személyi juttatási előirányzatot és annak járulékait az intézményeknél hagyja, amit a munkavállalók keresetének növekedésére használhatnak fel. A Képviselő-testület felkérte intézményeit a létszámleépítéssel kapcsolatos intézkedésre, a felmentéssel és végkielégítéssel kapcsolatos költségfedezet igénylésére, a pályázat felterjesztésére.

Válasz a LABE petíciójára

A Képviselő-testület felhatalmazta Grószné Krupp Erzsébet polgármestert, Keszleri József alpolgármestert, dr. Gábelyi Zoltán, Gordos Dénes, Schuck Ede képviselőket és a Hivatal részéről Schuck Jenőné, hogy válaszoljanak a LABE petíciójára.

Határozat visszavonása

A Képviselő-testület azonnali hatállyal visszavonta a Lakásrendelet 2. számú mellékletét, amely az önkormányzati lakások elidegenítéséhez szükséges forgalmi értékeket is tartalmazta.

Forgalmi értékek meghatározása

A Képviselő-testület ugyanakkor az önkormányzati lakások elidegenítésére felajánlott, táblázat szerinti forgalmi értékeit és a számítási módszert a korábban kiadott anyaggal azonosan elfogadta. (A forgalmi értékek azonban most már nem szerepelnek a Lakásrendeletben.)

Levelező tagozat a gimnáziumban

A Képviselő-testület hozzájárul ahhoz, hogy a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola levelező tagozatos gimnáziumi képzést indítson az 1997/98-as tanévtől. A levelező tagozatos képzés minimum 25 fővel indulhat osztályonként. A feladat- és tanulónövekedésből származó állami normatívátöbbletet az in-

tézmény pótelőirányzatként kapja meg. A Képviselő-testület az előbbieknél megfelelően módosította az intézmény alapító okiratát.

Beszámoló a GTB és a PB munkájáról

A Képviselő-testület elfogadta a Gazdálkodási és Településfejlesztési Bizottság és a Pénzügyi Bizottság 1997. I. félévi munkájáról készült beszámolót.

Az Út ad hoc bizottság felhatalmazása

A Képviselő-testület teljes körű hatáskört, felhatalmazást és döntési jogot adott az Út ad hoc bizottságnak az útépitésre kiírt pályázat elbírálásában. Az ad hoc bizottság intézkedik a pályázat nyertesével történő szerződéskötésről.

Határozat az Önkormányzat 1997. I. félévi gazdálkodásáról és a Község gondnokság gazdálkodásának vizsgálatáról

A Képviselő-testület az Önkormányzat 1997. I. féléves gazdálkodásáról szóló beszámolót a következő feltételekkel fogadta el:

1. A Polgármesteri Hivatal belső ellenőre az október végi képviselő-testületi ülésre vizsgálja felül a Község gondnokság gazdálkodását, különös tekintettel a bérbeadással kapcsolatos szerződésekre.
2. A Polgármesteri Hivatal sürgősen vizsgálja felül a Rumpold Bicske Kft.-vel kötött szemétszállítási szerződést.
3. A Képviselő-testület elhatározza a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskola fűtésének gázra való átállítását. Ehhez fel kell térni az esetleges pályázati lehetőségeket, hogy az energiaracionalizálás az iskolában megvalósulhasson.

Közmunkások bére

A Képviselő-testület 5 fő közmunkás részére 1997. december 31-ig biztosította a szükséges bérkeretet az 1997. évi költségvetésből az általános tartalék terhére.

Társberuházói szerződés

A Képviselő-testület hozzájárult a Pilisvörösvári Szennyvízcsatorna-társulat társberuházói szerződésének aláírásához. A szerződés aláírására a polgármestert hatalmazta fel.

Átmeneti gondozóház építése

A Képviselő-testület hozzájárult a Rákóczi u. 5. szám alatt létrehozandó átmeneti gondozóház és fogyatékosok napközi otthona kivitelezési költségeihez, a népjóléti keretből 4 millió forint összeggel, az 1998. évi költségvetés terhére.

Aljegyzői pályázat

A Képviselő-testület zárt ülésen értékelte az aljegyzői pályázatokat. Mivel egyik pályázatot sem tartották a képviselők elfogadhatónak, új pályázat kiírásáról döntöttek.

A Községi Ház programjai

Szakkörök

Kerámia szakkör (korongozás, égetés)
Gyerekeknek és felnőtteknek – péntek délutánonként
Részvételi díj: 950 Ft/hó

Képzőművész kör

Gyerekeknek 10 éves kortól – szerdai napokon (16 órától 18 óráig)
Részvételi díj: 750 Ft/hó

Rajz szakkör

Kisiskolások részére – október 2-től csütörtökönként (16 órától 18 óráig)
Részvételi díj: 400 Ft/hó

Bábszakkör

Szeptember 26-tól péntek délutánonként
Részvételi díj: 750 Ft/hó

Nyelvtanfolyamok

Német és angol heti 2x2 órás (összesen 70 óra), illetve heti 2x3 órás (összesen 100 óra) kezdő, újrakezdő, középfeladó, valamint nyelvvizsga-előkészítő szinten.

Szüreti bál

1997. október 4-én (szombaton) 20 órától
Zene: Német Nemzetiségi Fúvószenekar
Belépőjegy ára: 250 Ft/fő

FELHÍVÁS

Tisztelt Lakosság!

A mostanában esedékes avar- és tarlóégetések engedélyhez kötött, tűzveszélyes tevékenységnek számítanak, amelyekre engedélyt az Önkormányzat jegyzőjétől kell kérni.

Könye Kornél
mb. jegyző

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

**Eisenberger Lászlóné
Forintos bolt
Foto Porst
Halmschlager élelmiszerboltok
Havas kiskereskedés
Hírlapárusok
Könyvesbolt
Községi könyvtár
Krausz mezőgazdasági bolt
Liget ABC
Margit minimarket
Német Nemz. Gimnázium
Pataki élelmiszerbolt
Sikari gyógyszertár
Szabó István boltja
Sziintai papírbolt
Sztinka és Mirk
élelmiszerbolt
Vizöntő gyógyszertár**

Nem aludhat ki a láng

Nemzetközi sátoortábor Gerstettenben

Augusztus 9-től 16-ig a Vásár téri iskola ötven tanulója és öt tanára Gerstettenben táborozott. Rajtuk kívül ötven gerstetteni és huszonöt cébazati diák volt a tábor lakója. A nemzetközi sátoortábort a Német Vöröskereszt szervezte és finanszírozta, de nagyon sok segítséget kaptak a szervezők a gerstetteni önkormányzattól és a helyi lakosoktól is. A tábor vezetője Helmut Turba volt.

Csodálatos környezet és fantasztikus programok vártak minket Gerstettenben. A szervezés kitűnő volt, gyerekek és felnőttek egyaránt jól érezték magukat. Erre az egy hétre még sokáig fog emlékezni közülünk mindenki.

8-án este, 10 órakor indultunk a Vásár téri iskola elől, s szombat délután 3 órára érkezünk meg Gerstettenbe. Az első nap az ismerkedéssel telt. Este a discóban már együtt táncoltak a magyar, német és francia diákok.

Az első napon osztottuk ki a táborozóknak iskolánk diákújságának, a Csutkának tábori különszámát. A külön erre az alkalomra készült háromnyelvű újságnak nagy sikere volt.

Vasárnap délelőtt a tábori mise után a vörösvári gyerekek egy-egy gerstetteni családnál jártak vendégségben. A családok programokat szerveztek a számukra (városnézés, strandolás, kirándulás), és mindennel elhalmozták őket. Nagy örömmre gyerekeinket annyira megkedvelték vendéglátóik, hogy több család a hét folyamán újra meglátogatta őket, s ajánlékokat hozott nekik.

Hétfőn falujátékon vettünk részt, ahol igen érdekes és vidám feladatokat kellett megoldaniuk a gyerekeknek. Az egyik feladat az volt: számolják meg, hány szoba van a községében, s közben találjanak meg egy elrejtett képet. Azt is feladatul kapták, hogy számolják meg a víztorony lépcsőit. Délután sportversenyek voltak, majd a nap egy éjszakai gyalogtúrával ért véget. A bátrabbak részt vehettek az éjszakai bátorságpróbán is.

Kedden magyar napot tartottunk. Ekkor minden programot mi szerveztünk.

Nagy sikere volt a délelőtti tréfás vetélkedőnek, amelybe a felnőtteket is bevontuk. Délután kiástuk a csatabárdot, s a közeli erdő hadi ösvényein indiánöltözetben akadályversenyt tartottunk. Az akadályverseny egyik állomásán a gyerekeknek egy képet kellett készíteniük, de csak természetes anyagokat használhattak fel erre a célra. Sok ötletes műalkotás született. Ezeket aztán később kiállították a község-házán.

Este Csutka-tombola volt. Ezen értékes és tréfás nyereményeket sorsoltunk ki. A fődíj egy marcipánból készült alma-csutka volt.

A magyar napon magyaros ételeket ettünk, amit mi magunk készítettünk el. Délben paprikás krumpli volt, este pedig lecsó. Vendéglátóinknak és a francia gyerekeknek annyira ízlett a főztünk, hogy egy csepp nem sok, de annyi sem maradt belőle.

Szerdán egész napos kiránduláson vettünk részt, három csoportban. Az egyik csoport Nördingenben járt, a másik egy bányát látogatott meg. A harmadik – a legtöbb vörösvári ide jelentkezett – az aaleni Limes Múzeumot nézte meg. A római emlékeket felvonultató múzeumban nemcsak a kiállítási tárgyakat néztük meg, hanem kenyert is süthettünk – római módra. A lisztet természetesen előtte nekünk kellett megörölnünk egy malomkő segítségével. A kenyérsütés után korabeli ruhákba öltözhettünk be. A múzeumlátogatást követően a Stausee partjainál csatlakoztunk a többiekhez, és fürdöttünk, napoztunk késő délutánig.

Csütörtökön a francia csapat szervezett programokat. Délután tréfás sportverseny

volt, este vidám jeleneteket adtunk elő egymásnak.

Pénteken délelőtt Heidenheimben volt városnézés, délután egy újabb akadályversenyt rendeztek vendéglátóink, majd este forró hangulatú záróbulival fejeződött be a hét gazdag programsorozata.

Az utolsó estén Roland Polaschek polgármester, valamint több képviselő is jelen volt. Ezen az estén nagy sikert aratott a Vészhelyzet mintájára készült irodalmi előadásunk „Mi köze az almacsutkának a Német Vöröskereszthez?” címmel.

A táborban nemcsak a programokat élveztük, hanem nagyon ízlett mindenkinek a tábori koszt is, s bizony többször beálltak a sorba repetázni tanárok és diákok egyaránt. Tejet, kávé, gyümölcszóját a nap minden órájában ihattak a gyerekek, amennyit csak akartak.

A tábor büféjében kedvezményes áron vásárolhattak a táborozók, de nem pénzért, hanem tábori euroért. Mindenki beválthatta a pénzét euróra, s azután azzal fizethetett.

A táborlakóknak nagyon tetszett az éjszakai őrzés is, erre önként jelentkeztek a bátrabbak. Külön hangulata volt a táborút melletti beszélgetéseknek, közös énekléseknek. A táborútet egész nap tápláltuk, nem aludhatott ki a lángja, míg a tábor le nem bontották.

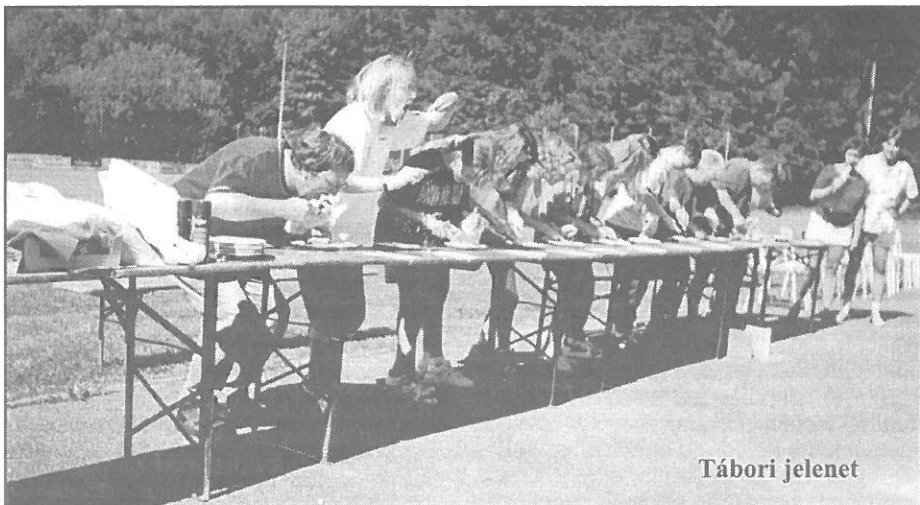
Táborozásunk ideje alatt több cikk jelent meg rólunk a helyi újságokban és a napilapokban. Ezek a cikkek nagyon dicsérték diákjaink német nyelvtudását, s külön kiemelték a magyar csoport által szervezett programokat. Tanulóink a rádióknak is nyilatkoztak, beszéltek a tábor életéről, s elmondták, milyen jól érzik magukat.

Nagyon megszerettük a táborban dolgozó felnőtteket is, a táborvezetőt, Helmut Turbát, a programokat szervező tanárokat, a konyha dolgozóit, de Gerstetten lakóit is, akik nagyon kedves és barátságos emberek. Reméljük, hogy azt a sok szeretetet, amit tőlük kaptunk, viszonzni tudjuk majd itt, Pilisvörösváron.

A Vörösvári Újság hasábjain keresztül is szeretnénk köszönetet mondani a tábor szervezőinek, a gerstetteni önkormányzatnak, a Német Vöröskeresztnak, Gerstetten lakóinak azért a csodálatos egy héttért, amit a nemzetközi sátoortáborban tölthettünk. Úgy gondoljuk, hogy ez a táborozás egy fantasztikus lehetőség volt diákjaink számára, hiszen egy héten át gyakorolhatták a német nyelvet, kapcsolatokat, barátságokat, sőt szerelmek szövődtek a felejthetetlen napok alatt.

Bár augusztus 16-án a tábor bezárta kapuit, a zászlót lehúzták, s a táborút lángja is kialudt, egy kicsi, de soha el nem alvó lángot tovább őrzünk a szívünkben.

Reméljük, a nemzetközi sátoortábor zászlaját 1998-ban Pilisvörösváron vonhatjuk fel újra.

Tábori jelenet

Fogarasy Attiláné
igazgatóhelyettes

E sorok írását egy beszélgetés közben határoztam el. A beszélgetés Mező Barnával, a Terranova igazgatójával folyt. Elmondta, hogy szeptember 12-én nosztalgia bányásznapot tartanak, amit igen szép dolognak tartok. Van is mire emlékezniük, hiszen az itt dolgozók közül sokan hosszú évtizedekig az Országos Érc- és Ásványbányák alkalmazásában állottak.

Ebben az írásban szeretnék megemlékezni azokról a bányászokról is, akik a szénbányában dolgoztak. Akik nap mint nap leszálltak a föld alá, és ott igen mostoha körülmények között keresték meg a megélhetéshez szükséges forintokat. Amellett, hogy nagyon nehéz munkát végeztek, és messze nem olyan korszerű technológiával, mint a mai bányások, volt idejük, energiájuk arra, hogy társadalmi munkával a közért is tegyenek.

Itt születtem, az életemből eltelt eddigi 43 évet is itt töltöttem el. Mivel a bányatelepen születtem, jó néhány évet éltem bányások között. Apám, nagyapám is bányász volt. Talán éppen ezért van nekem is nosztalgiám a múlttal kapcsolatban, s szeretnék másokat is emlékeztetni arra, mit köszönhet ez a város annak, hogy hajdan bányásztelepülés volt.

Kezdeném két olyan dologgal, amit csak hallomásból és iratokból ismerek, mivel akkor még nem éltem. Az egyik ilyen dolog a villamosítás. Vörösvár az országban az elsők között kapott elektromos áramot, mivel az itt működő szénbánya gépeihez szükség volt rá. És ha már a bányában volt, a falu lakói is részesültek belőle. Ma már tudjuk, milyen óriási dolog volt ez a település fejlődése szempontjából. Hiszen az ország egyes részein csak jóval később fejeződött be a villamosítás.

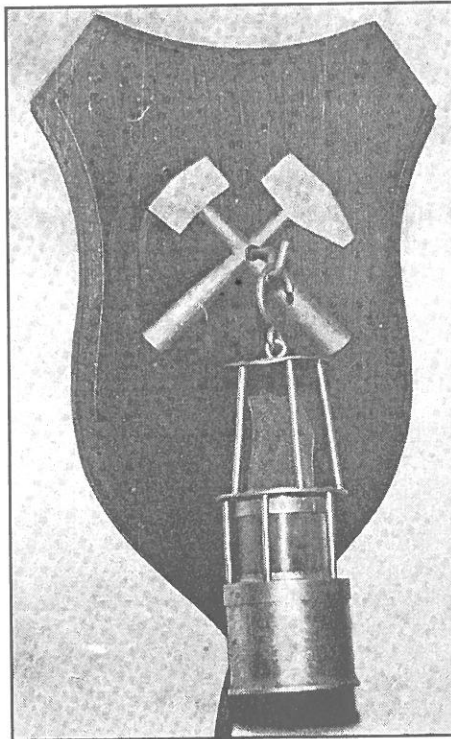
A másik jelentős esemény – ami ország-világ szégyene volt akkoriban – a kitelepítés. Azt, hogy Vörösváron ez a szégyenteljes dolog nem történt meg, jó részben a bányának köszönhetjük. Akkoriban a bányásznak igen nagy volt a becsülete, és a bánya állandóan munkaerőhiánnyal küszködött, kellett a szén a romjaiból felépülő országnak. Vörösvár lakói közül igen sokan a bányában dolgoztak. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy nem került sor a kitelepítésre, egyedül itt a környező sváb települések közül.

De foglalkozunk inkább derűsebb dolgokkal. Micsoda nagyszerű dolog volt, amikor az ötvenes években a szénbánya meghirdette lakásépítési programját. A bányásoknak ingyen adta az építési anyagot, csak munkaerőről kellett gondoskodniuk. Hány és hány család jutott így akkoriban korszerű komfortos családi házhoz. Ezek a házak mind a település színvonalát emelték. De ezek mellett létrejöttek olyan létesítmények, amelyek a közt szolgálták. Megépült a mai futballpálya, jórészt társadalmi munkával és a bánya támogatásával. Azt hiszem, ennek a pályának az akkori minőségét nem kell ecsetelnem a tőlem idősebbeknek vagy a velem egykorúaknak. A pálya vetekedett az akkori NB I. pályáival. Elkészülte után

Bányásznapi emlékezés

(A bányászat szerepe Vörösvár fejlődésében)

gyerekek és fiatalok tucatjainak lett állandó szórakozóhelye. Lejárni a Vörösvári Bányász edzéseire öröm és szórakozás volt, hát ha még valamelyik gyerek bekeült a serdülő vagy ifi csapatba, az olyan büszkén dicsekedett vele, mintha a Fradiban vagy a Vasasban futballozna. A pálya az egész falunak hétvégi szórakozást nyújtott, igen jó színvonalú NB III-as meccseket láttunk és szurkoltunk végig. A sportegyesületet is a szénbánya szponzorálta; fizette az összes költségeit, akár a futball, akár a kézilabda szakosztálynak.

Akkoriban épült a „Szaki” (a mai Napos Oldal) mögötti kerthelyiség. Ez igen érdekes volt a számomra, mert a szomszédban laktunk, és nap mint nap láthatam, hogyan épül. A szénbánya adta az anyagot, és a bányások dolgoztak rajta munkaidő után és vasárnap, mert akkor még nem volt szabad szombat. Jó visszagondolni arra, hogy micsoda jó kedvvel dolgoztak, építették a kerthelyiséget jó néhány héten keresztül. Amikor elkészült, néhány évtizedig ez volt a falu legkedveltebb szórakozóhelye a nyári időszakban. Először Szolvik Janó bácsiék zenéltek itt, később a Vulkan zenekar, a környező települések fiataljai is mind ide jártak táncolni. Bizony ma már csak a romjait lehet felfedezni ennek a kerthelyiségnek. Nem vet ránk, utódokra jó fényt, hogy nem becsüljük elődeink munkáját,

erőfeszítését városunk fejlődéséért. (Ugyanezt elmondhatnám a futballpálya minőségéről is.)

Folytassuk a sort az ivóvízhálózattal, ami leelőször a bányatelepen épült ki. A lakók maguk ásták ki az árkokat és fektették le a vezetéket, amelybe a bánya víztározójából jött az ivóvíz. Bizony nagyon sok mindent köszönhet városunk a bányásztársadalomnak. Amikor azt olvassuk a helyi újságban, hogy milyen szép, rendezett portájú családi házak vannak városunkban, gondoljunk arra, hogy amikor a 70-es, 80-as évek első felében gomba módra szaporodtak a családi házak, az építetők egy jó részének az tette lehetővé a házépítés megkezdését, hogy az OTP kölcsön mellé százezres nagyságú vissza nem térítendő bányász-kölcsönt kapott. És ebben már nagy szerepe van az ásványbányának is. Mert a szénbánya megszűnése után az ásványbánya vette át a fő támogató szerepét a településen. Persze, a lehetőségei jóval kisebbek voltak, de azokon belül mindent megtett, hogy elősegítse a település fejlődését.

Aki figyelemmel kísérte az ásványbánya fejlődését, ma már elámul, hogy a kubikostalicskától, a kézi rostától, a nyitott fülkájú dömperektől hová fejlődött. Ma, amikor korszerű gépsorokon és szállítószalagokkal dolgoznak a kornak megfelelően, ez mind a vörösvári emberek munkáját dicséri. Amire mindenkor büszkék lehetünk.

Nem kell szégyellnünk bányásztelepülés múltunkat. Volt idő, amikor nagyon büszkék voltunk rá, amit mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy az iskolában is a hagyományos bányászalkalmazással, „Jó szerencsét!”-tel köszöntöttük tanárainkat.

Még egy dolgot szeretnék megemlíteni. A bányatelepi kápolnában, az oltár mögött volt egy nagy festmény, ami bányásokat ábrázolt munkavégzés közben. Ez a festmény néhány éve elkerült Vörösvárról, nem tudom, hová, de azt hiszem, meg kéne őrizni, és ki kellene állítani valahová, mert úgy gondolom, a bányászat is hozzátartozik a múltunkhoz, épp úgy, mint német nemzetiségi hagyományaink. Mindkettőt érdemes őrizni és ápolni a jövő generációi számára.

Az a néhány tucat hajdani szén- és ásványbányász, aki ma még él, megérdemli, hogy a bányásznapi alkalmából megemlékezzünk róluk, még egy nosztalgia bányásznapi belől is. Mert jólesik nekik, ha beszélgethetnek a múltjukról, és nekünk illik meghallgatnunk őket. Miközben hallgatjuk őket, titokban azt reméljük, hogy utódaink jobban megbecsüljék majd a mi munkánkat, mint mi az elődeinkét.

Befejezésül engedjék meg, hogy bányásznapi alkalmából minden bányásznak jó egészséget és boldogságot kívánjak.

JÓ SZERENCSEÁT!

Horváth József

A táncot nem lehet abbahagyni

Hároméves a Lányi Ágoston Hagyományörző Együttes

„Nemcsak a húszéveseké a világ...” Illik e slágerbéli bölcsesség a népi táncosokra is. Igaz, negyven felé az izmok már nem olyan acélosak, mint régen, a pocakok tekintélyesebbé válnak, sűrűbben kell kapkodni a levegőt, és sokszor csak a nagy táncos-szíve röpi tovább az embert a színpadon, a szíve, amely tele van a tánc iránti szeretettel.

A Lányi Ágoston Hagyományörző Néptáncsoport tagjai már nem fiatal emberek. De aki egyszer látta őket táncolni, szinte maga is kedvet kap, hogy beálljon közéjük, legyen bár deres a haja.

Pilisvörösvár, amely a nemzetiségi tánc-kultúra terén igen jelentős eredményeket könyvelhet el az elmúlt évtizedekben – köszönhetően lelkes táncosainak és kiváló koreográfusainak –, példát mutat azzal is, hogy a kisvándorlásoktól kezdve őszülő nagypapákig a generációk egész sorát tudja színpadra állítani. Egykori fekete-erdei és bajor őseink mozdulatai élnek tovább, elevenednek meg időközön és tereken át, amikor óvodásaink felnőtt komolysággal, de gyermeki bájjal kéz a kézben betáncolnak a színpadra, amikor a lányok-asszonyok magasba emelkedő, suhogó szoknyákkal forognak körbe-körbe, vagy amikor a férfiak megverik a csizmájuk szárát, s jóízűt kurjantanak az ugyancsak iparkodó zenészek felé.

Minél korábban kezdi el valaki a táncot, annál később tudja csak abbahagyni.

Lányiék nem is akarják tán soha.

Az együttes tagjai között vannak olyanok, akik immár harminc éve táncolnak. Őket annak idején még Lányi Ágoston koreográfus tanította a lépésekre és a tánc sze-

1994-ben a vörösvári táncsoport 40 éves jubileumát ünnepelte. Botzheim Mátyásnak ekkor támadt az az ötlete, hogy felkeresi egykori táncostársait, állnának össze

A májusi partnerkapcsolati ünnepségen

egy tánc erejéig, emelendő az ünnep hangulatát. Botzheim Mátyás 1968-tól 1985-ig táncolt a vörösvári táncsoportban. Társaihoz hasonlóan ő sem azért hágyta abba a táncot, mert már túl öregnek érezte magát hozzá. A munka, a család, a házépítés mellett azonban nem maradt rá ideje.

Mondogatták azonban a társak, hogy jó lenne újrakezdeni. Nem árt egy kis mozgás sem – győzködtek egymást, de a hajdani közösség is hiányzott mindenkinek.

vezetőjének Botzheim Mátyást választották. A koreográfus Urbanics László lett. Röviddel megalakulásuk előtt hunyt el egykori mesterük, Lányi Ágoston. Az általa érzett tisztelet és hála jeléül vette fel az együttes az ő nevét.

Eleinte úgy gondolták, évi 3-4 fellépést vállalnak csak, hiszen munka mellett ennél többször nem tudnak színpadra állni. Jelenleg 10-12 fellépésük van egy évben, reper-

toárjukon 10 műorszám szerepel, és nemcsak német, hanem magyar és szlovák táncokat is táncolnak.

A csoportnak ma 26 tagja van, akik amellet, hogy örömeiket lelik abban, hogy tánc és táncos ismét egymásra talált, sok örömteli perccel ajándékozzák meg közönségüket, a hagyománytisztelő vörösvári polgárokat.

Az együttes tagjai rendszeresen fellépnek a városi rendezvényeken, ünnepségeken. (Augusztus 16-án a városavatón is láthattuk őket.) Külföldön is többször jártak már. 1995-ben szlovákiai turnén voltak. 1996-ban Gröbenzellben és Zakopánében jártak. 1998-ra meghívásuk van Altheimbe.

Kiváló a kapcsolatuk a Német Nemzeti Néptáncgyüttessel. Többször előfordult már, hogy együtt léptek fel, sőt az is, hogy Wenczl József átadott egy-egy szereplést nekik, tudván azt, hogy bennük sem fog csalódnai a közönség.

Lányiékát legközelebb a szüreti felvonuláson láthatjuk. Erre az évre több fellépést nem terveznek, szeretnének új számokat, koreográfiákat betanulni.

Reméljük, ezekkel is sok örömet fognak szerezni nézőiknek.

Még a húszéveseknek is.

F. A.

Vendégszereplés Szlovákiában

retetére. Lányi Ágoston kiváló koreográfus volt, húsz éven át járt ki Pestről Vörösvárra, s nevelte ki tehetséges táncosok százait. Az ő munkáját folytatta Wenczl József, akit ma Magyarországon a szakma nagyjai között szoktak emlegetni.

Ő fel is keresett mintegy hetven volt táncost, s közülük húszan vállalták is a fellépést. Három táncot tanultak be, Urbanics László irányításával.

Az ünnepen olyan sikerük volt, hogy elhatározták, együtt maradnak. Az együttes

Lapzárta után, szeptember 20-án rendezték meg a Községi Házban azt a folklórestet, ahol a Lányi Ágoston Hagyományörző Néptáncgyüttes és vendégei, a pilisszentkereszti Pilis Néptáncgyüttes és a zakopanei Bialy Dunajec hagyományörző együttes lépett fel.

Olvasóink írták

Unokáink is látni fogják?

Unokáink is látni fogják védett természeti értékeinket, olvashattuk a júliusi Vörösvári Újságban. Hovatovább unokáink, gyermekeink meg jómagunk, szülők, nagyszülők már „élvezük” is e természeti értékeknek ősi, bogaras (aknamolyos) hangulatát.

Jó pár hónapja minden környezeti hír a Vörösvári Újságban csak a Templom térig terjed – odáig járnak csak a környezetvédők. Na most, ugye, város lettünk, e zónahatár kitolódik egy kicsit a Hősök teréig, mert, ugye, állítólag odáig vannak parkok, onnan jön a „mumus”, a Bányatelep.

Komolyra fordítva a szót, a természetet nemcsak védeni kell, hanem tenni is kell érte valamit.

Mi, polgárok örülünk annak, hogy a gesztenyefák (maradjunk ennél a fajtánál) védett fák lettek, csak hát akkor ápolni is kellene őket, különben a fent említett aknamolyok tönkreteszik őket. Arról nem is beszélve, hogy a gesztenyefák mellett a lakások is tele vannak velük. (S ekkor még nem szóltunk a fák leveleiről, melyek tavasztól ősziig hullanak.) Ilyen fák nemcsak a Gesztenye soron vannak, hanem a Rákóczi utcában lévő családi házak udvaraiban is.

A fák okozta problémákon is túltesznek a régi Sütőház állagmegóvásának elmaradásából következő károk. Ez is megérne egy misét.

Kiss Józsefné

„Külvárosi” témák

A júliusi újságban olvastam Horváth József és Gátas István vitáját. Nagyon szépeket írt Horváth úr a városról, de elfelejtkezett a „külvárosi” állapotokról. A vitájukhoz csak annyit, ha már a Klapka utcával is foglalkoztak, igazán megszavazhattak volna Pilisvörösvár és Pilisszentiván képviselői a volt Klapka utcai iskoláért kapott pénzből az út rendbehozatalára egy bizonyos összeget, mert ez az utca mindkét település szegényfoltja.

Itt kérem meg Horváth József képviselő urat, hogy legyen segítségére Magyarné dr. Pintér Gabriella képviselőnek a két éve kért két darab közvilágítási lámpa elhelyezésé-

ben, amelyek a Klapka utcára vezető lépcsőt világítják meg. Ez ügyben már többször írtam, de változás nem történt. Kérdésem az illetékesekhez: gyűjtsünk aláírásokat, vagy forduljunk a televízióhoz? (Ez utóbbit nem szeretnénk, csak végső esetben.)

A másik téma, ami sok ember idegeit borzolja: a volt Ásvány irodaház mellé kerítést kíván építeni az új tulajdonos. Kérem a Hivatal műszaki csoportját, tartsanak terepszemlélt, mert a kerítés lehetetlenné tenné a társasház megközelítését. Nem beszélve arról, hogy újabb zöldterület esne áldozatul egy megfontolatlan kérelemnek. Elég szomorúan érintett minket a mellettünk lévő erdőréz kipusztítása is.

Ha már sikerült várossá lennünk, ne csúfítsuk el fallal a városképet, mert ez a kerítés olyan lenne, mint a berlini fal.

Fazekas Sándor

Gyökerezünk

(avagy mekkora lehet egy „tősgyöker”?)

Nagy örömömre a Vörösvári Újság előző számában egy olyan írást találtam, amely közel áll mindahhoz, ami az utóbbi időben várossá avatásunk kapcsán engem is foglalkoztatott. A Fűszálak a fészekben című írás szerzője (F. A.) szeretett szülővárosaként nyilatkozik Pilisvörösvárról, s háromszáz évvel ezelőtt betelepült ősei emlékét idézi. És valóban fontos a múlt, hogy itt, ezért a helyért, ezért a közösségért küszködtek már az ember ősei is...

Eszembe jut azonban egy történet: Férfiem nemrégiben hidegtálat rendelt egy ünnepi alkalomra. A részletek tisztázása után a rendelést felvevő hölgy kedvesen kérdezősködni kezdett, például arról, hogy férjem tősgyökeres vörösvári-e. Mire ő szemrebbenés nélkül azt felelte, hogy igen, már hat éve itt lakik. Erre a hölgy nevetve igazította ki, hogy ezek szerint nem tősgyökeres! Férfiem azonban megmagyarázta: van egészen nagy, közepes és kicsi tősgyöker is, de a kis tősgyöker is tősgyöker! És ez a fontos!...

Hát, igen. Anélkül, hogy a legkisebb mértékig is meg akarnám kérdőjelezni az itt születettek, a generációk óta ide valósiak természetes jogait (hiszen ők és őseik építették fel Vörösvárt!), hadd mondjam el, hogy mi is itt vagyunk. Mi, akik csak ötven, húsz, tíz – vagy éppen hat éve költöztünk ide, mert szépnek találtuk a helyet, itt találtunk magunknak megfelelő házat, lakást, munkát, miegyebet. Kit miért sodort ide tudatosan vagy véletlenül az élet. De mi is szeretjük Vörösvárt! Szeretjük, főleg azért, mert sok kedves és értékes embert ismertünk itt meg. Ez a leglényegesebb, úgy hiszem. Föl lehetne sorolni sok pozitívumot és negatívumot ugyanis, de minék?! Ahol mi lakunk, ott például nagyon jó a levegő, de még nincs csatorna. Más utcákban meg van csatorna, de a levegő szennyezett, büdös. Folytathatnánk ezt napestig. Na és máshol talán nem így van? Ha egyik területen jó az ellátottság, akkor a másik téren lévő hiány nagyjától fel-

Az igények pedig gyorsabban nőnek a lehetőségeknél. De melyikünk tudna változtatni ezen?

Nekem megfizethetetlen, hogy egy számmunkra megfelelő házat tudunk venni ezen a gyönyörű tájon, elérhető távolságban Budapesttől, ahol a szüleink laknak. Ahány ember, annyi élet, annyi és még több szempont...

A fontos azonban az, hogy megtaláltuk a helyünket itt, mert meg akartuk találni! Kedves embereket ismertünk meg, mert meg akartunk ismerni! Otthonunkká vált Vörösvár, mert otthonunkká akartunk tenni! Nem mások ellenére, hanem másokkal együtt. És ebben nem az játszott szerepet, hogy mióta élünk itt, hogy milyen a származásunk, a vallásunk vagy az ízlésünk. Mert hogy az ember hol és milyen nemzet fiaként születik meg, arról szemernyit sem tehet. Hogy milyen a vallása, hite, arról joga van magának, szabadon dönteni. Ízlések és pofonok pedig, mint tudjuk, különbözőek...

Szóval szeretjük Vörösvárt, a vörösvári embereket. Van, aki azért szereti ezt a várost, mert ide köti a múltja. Van, aki azért, mert ezt választotta jövőjének. Van, akit ide sodort a sors, de ha már itt van, hát inkább szereti. Szóval sokfélék vagyunk, de egy biztos: a múltunkat nem mi választottuk, a jövőnk-ről csak korlátozott mértékig tehetünk, de a jelen, az rajtunk múlik! Én azt mondom, szeressük Vörösvárt, örüljünk, hogy város lett, és tegyünk minél többet érte! Mert ha szeretem, teszek érte. Nem azért teszek, hogy aztán végre elkezdhessem szeretni. Egymást pedig próbáljuk meg elfogadni, és megkevesíteni magunknak a kedves embereket. Ezzel tehetünk a legtöbbet azért, hogy előrelépünk a városiasodás, a polgári gondolkodás felé. Nem esik jól ugyanis, ha az ember közeledtére elhallgatnak a beszélgetők, vagy ha valakit nem ismer, akkor egymás közötti bizalmas pillantással nyugtázzák kívülállóságát. Az emberi személyiség nem csak a múltja, nem csak a vallása, hite vagy ízlése. Persze, mindezek a részei, de önmagában egyikkel sem azonos! Ha nem is fogadom el a másik álláspontját valamilyen területen, sőt, még ha vitatkozom is vele, ez nem kell, hogy az egész személy elutasítását vonja maga után. Nem is beszélve az olyan aspektusokról, amelyekről esetleg maga nem is tehet...

A személyiség több és másabb ezeknél. Az ember egy világ, amely változik. Valahonnan valahová halad. Hat másokra, és mások is hatnak rá. Ha elfogadják, elfogad, ha elutasítják, elutasít. A város pedig ezekből a most és itt élő világokból tevődik össze. Fontos a múlt, és fontos a hagyomány. De nem elég! Ami csak múlt és hagyomány, azt múzeumnak nevezik. Varietas delectat. De nemcsak gyönyörködtet a sokszínűség, hanem az élet, a jövő feltétele is! Ami nem változik, ami mozdulatlan akar maradni, az előre nem halad...

Legyünk hát nyitottak egymásra, a „más”-ra, szeressük, tegyünk érte – és Vörösvár a városok városa lesz!

B. J. J.

Jelképes város

Az 1997. augusztus 17-i városavatásról szóló cikkeket olvasva az újságból a meghitt nyugalom, a biztonság, az öröm, a hit és elégedettség hangjai szállnak.

A belügyminiszter úr dicsérő szavai szerint „minden feltétel adott volt” a városra nyilvánításhoz. Igaz, feltétel volt az is, hogy a város „rendezett” képet mutasson, de valószínűleg ezt megelőlegezték nekünk, s most rajtunk a sor, hogy pótoljuk hiányosságainkat. Aki részt vett a püspöki szentmisén, hallhatta a prédikációban a püspök úr intelmeit: „Mindenkinek össze kell fogni, és együtt kell várost építeni, nem szabad közbűnség lenni saját lakóhelyünkkel és környezetünkkel szemben.”

Többen voltunk abban a szerencsés helyzetben, hogy gröbenzelli és gerstetteni képviselőket láthattunk vendégül az ünnepek alatt. Ezek a vendéglátások nemcsak jó kapcsolatok kialakítására és nyelvgyakorlásra alkalmasak, hanem hasznosak lehetnek a város vezetőségének a város érdekében tapasztalatok kicserélésére. (Pl. meg lehetett tudni a szemétszállítás körülményeit, a hulladékfelhasználás módjait. Később pontosan beszámolunk róla.) A vendégek őszinte örömeire szolgált a szemetes edények felállításai, melyeketők is hiányoltak eddig, s nem értették, hogy egy leendő városban miért is nincsenek. A szemetes edények hétről hétre megtöltődnek. Látszik, hogy a lakosság nyomban használatba vette őket. Vannak szépség hibái: a nejlonzacskók néhol hiányoznak, nem megfelelő méretűek, vagy gondatlanul csak úgy oda vannak csapva. A következménye az, hogy a szemét kihullik, nehéz takarítani, vonzza a legyeket. Többször kértük a Rumpold Kft.-t, amely ígéretet is tett ennek megoldására. Panaszodnak a bányatelepek a buszmegálló szemetes edényére. A probléma ott is ugyanaz.

Városavatásunk napjaiban zajlott a búcsú is. Ahogy az elmúlt években, most is hagyott kívánni valót maga után. Természetesen csak a résztvevők voltak „felszabadultak és vidámak”, a környék lakóinak továbbra sem jelentett örömforrást. Már ideköltözésükkor mindenki az elmenetelüket várja. Kétségtelen, már korántsem olyan hangos, mint évekkel ezelőtt, mikor a körhintások úgy próbáltak egymással rivalizálni, hogy ki tudja hangosabban bögetni olesó zenéjét. Mivel a hangorkánnal taszították a hintázni vágyókat, alábbhagytak. Jelenleg egy központi hangszerőrt működtetnek, így már elviselhető. A forgalom jóval kisebb volt a szokásosnál. A vásárosok panaszkodtak a magas helypénz fizetése és az áldatlan állapotok miatt (2 db megközelíthetetlen konténer + 2 db WC). Ami utána következett, az is a rossz szervezés eredménye, ugyanis idén újra kezdődött a munka passzolgatása. (A Hivatal közel 1 millió forint ellenében kötött szerződést.) Kedden három közmunkás érkezett, nem túl nagy munkakedvvel, hamar abba is hagyták. Volt, aki maga előtt rendbe tette az utcát, de volt, aki szeméjtével a következő búcsút várta. Végül kérésünkre kézséggel vonultak ki a tűzoltók, és a mindkét irányból befutó aszfaltutat teljes szélességében lemosták. Köszönjük. Köszönjük a város távo-

labbi részén élő lakók együttérzését! Egyébként nem kell minket annyira sajnálni – lehet, hogy rövidesen irigylet övezet leszünk (?). Ugyanis a búcsút megelőző napokban minden lyukat gyorsan betömöködtek. Például a már egy éve tátongó csőtörés okozta gödröt is „leaszfaltozták”. (Előzőleg hiába kértük.) A Dózsa György utcát, mely egy szerbiai szőnyegbombázott útra hasonlított, „kátyúzgtatták”. Aki nem hiszi, most gyorsan nézze meg, mert napokon belül kimorzsálódik, s akkor már késő bánat.

Erről jut eszembe: gröbenzelli vendégeim mesélték, hogy náluk csőtörés esetén, azonnal tömörítenek, és rögtön aszfaltoznak. Jó lenne nálunk csőtöréseket búcsú hetére időzíteni, ha előbb nem is, hát akkor biztosan betömik a lyukakat.

Augusztus 20-án Kasza Péter, piliscsabai polgármester meghívott a Szent István-napok megnyitójára. Büszkén mutatta meg a ligeti vadspark egy hektáros területén felállított sátrakat, a pódiumot a nézőtérrel. Tágas, füves, szellős, körülötte árnyas erdő. Kiválóan alkalmas a búcsú megrendezésére. Íme a példa, hogy lehet ezt kulturáltan is csinálni.

Pilisvörösváron, el kell ismerni, igazán jó ízlésre enged következtetni az új ruhába öltöztetett városába. Méltán érdemelte ki a szomszédos polgármesterek dicséretét is. Láthatjuk, hogy néhány kis tarka virágmező milyen sokat javít egy kopár környezeten. Vidámabbá teszi a járókelők hangulatát. Az intézményeknek példát kell mutatniuk. Felelőséggel állítom, hogy minden intézményben olyan munka folyik, amilyen a környezete. Mert minden ember bizonyítványa a környezete. Ha már városunkat ilyen szépnek látjuk, legyünk tárgyilagosaik, és dicsérjük meg az előző önkormányzat munkáját is (pl. a telefonhálózat kialakítása, a Bildungszentrum építése, a Napos Oldal felújítása, a Vásár téri iskola bővítése négy tanteremmel, a Templom téri sportcsarnok építése, a Templom tér rendezése stb.).

Városunk kulcsa jelképezhetné a nyitást. Nyitást a fejekben és a szívekben a jóra és a szépre. Ismerjük el, ha valami nemes és örök, de ne féljünk a kritikát gyakorolni és elfogadni sem. Hiszen a kritika viszi előre a

világot. Ha mindig mindent csak dicsérünk megalapozatlanul, nemcsak másokat, hanem önmagunkat is becsapjuk. Ha a kritika nem személyeskedő, nem gyűlölködő és nem haringos, akkor igen hasznos is lehet. A szavakkal lehet játszani, csak meg kell találni a módját, hogy ne legyen sértő, de azért a sorok között olvasni tudni kell.

Pilisvörösvár csak jelképesen lett város a felavatásával. Igazán akkor lesz nagykorú, ha a lakosság az önkormányzattal közös erőfeszítéssel fel tudja emelni méltó rangjához.

Dr. Gábeli Zoltánné

Kert állott, most kőhalom

A szépre könnyebb vigyázni, mint az elcsúfított helyreállítani.

A német képzési központnak egykor kisajátított terület a Klapka utcai lakótelep szomszédságában most sitt-telep. A régebben elhordott homok helyén törött beton villanyoszlopok, csövek, bontásból származó mindenféle hulladék, aszfaltdarabok csendélete uralja a tájat. Ezek az anyagok soha nem fognak elbomlani a talajban, felborítják a terület ökológiai egyensúlyát. Bár elegyengetés és talaj ráhordása után nem fog látszani semmi, majd a terület későbbi hasznosítása során jön a meglepetés, amikor akadályba ütközik a lapát, a markoló. Ezután már csak a terület újra használhatóvá tétele következhet több százezer forintért, amit most úgymond megtakarít az önkormányzat az utépités során, mert engedélyezte a feleslegessé vált föld idehordását. Senki nem ellenőrizte azonban, hogy mit hordanak ide.

Az első néhány fuvar után felhívtam az Önkormányzat figyelmét a helyzetre, de a terület továbbra is sittelakóhely maradt.

Talán még nem késő, érdemes lenne felelősséggel átgondolni a dolgot, és korrigálni a hibát. Ezért kár volt kisajátítani kispénzű emberek ősi tulajdonát.

Az önkormányzati tulajdon ne legyen szabad préda. Megéri odafigyelni!

Sax László

Ami tetszett, és ami nem

Ami tetszett:

A Vörösvári Napok rendezvényei közül nagyon tetszett, és nagy örömmel szolgált a gröbenzelli művészek kiállítása a Varázskő Galériában. Tetszett, ahogy Molnár Sándor úr, a galéria tulajdonosa megszervezte a kiállítást, és megvendégelte a vörösvári polgárokat és a külföldi vendégeket. Azt hiszem, azok számára, akik augusztus 16-án részt vettek a kiállítás megnyitására, a kiállított alkotások és az ott tapasztalt vendégszeretet egyaránt sokáig emlékeztetnek maradnak.

Az esemény jelentőségét fokozta, hogy azon mindhárom partnertársaságunk – Gröbenzell, Gerstetten, Wehrheim – képviseltette magát. Szinte pillanatok alatt elszaladt a délelőtt, és máris igyekezni kellett a Közösségi Házban rendezett kiállításokra.

A polgármester asszony délután két óra körül nyitotta meg a kiállításokat, és ez egyben a Vörösvár Napok hivatalos megnyitója is volt. Öröm volt nézni a szép kézműves munkákat, festményeket, és elődeink életét ábrázoló fényképeket. Különösen nagy sikert aratott a Kertbarát Egyesület kiállítása. A wehrheimi küldöttség el volt ragadtatva tőle. Őszintén el is mondták, hogy egy ízléses, szép kiállítást láttak. Köszönetet mondtak érte mindhárom külföldi delegáció és a magam nevében.

Délután fél hatkor kezdődött az ünnepi nagymű. A szinte elviselhetetlen meleg ellenére a templom zsúfolásig megtelt, s az emberek türelmesen hallgatták végig a másfél órás szertartást. Ezután kezdődött a Vörösvári Napok egyik legszebb programja, a több kórus részvételével megrendezett hangverseny. Sokszor hallottam már a Német Nemzetiségi Vegyes Kórust és a templom kórusát, és mint mindig, most is nagy örömet okoztak nekem. Ez az élmény most hatványozódott két másik kórusal. Igaz, a szigetújfalui kórus számomra kissé szokatlan ritmusban énekelte az imádságokat.

Köszönöm a szép és felejthetetlen estét a fellépő kórusoknak, a karnagyoknak, és mindenkinek, akik a hangverseny megszervezésében tevékenyen részt vettek.

Nagyon jó elképzelésnek tartottam a fúvószenekar és a Hoós Sándor igazgató úr által vezetett ifjúsági zenekar közös szereplését mind a városavató ünnepségen, mind az esti bálon.

Mindhárom külföldi delegáció egyöntetű véleménye az volt, hogy Vörösvár büszke lehet kulturális téren elért eredményeire.

Ami nem tetszett:

Nem tudom, milyen meggondolásból kellett külön állófogadást adni az önkormányzati és az egyházi képviselő-testületnek, illetve külön a kórustagoknak. Úgy gondolom, ez méltatlan és megalázó dolog volt azok részéről, akik ezt így szervezték. Ez azt a látszatot keltezte, hogy utóbbiakra csak addig volt szükség, amíg le nem szerepeltek.

Felhíborított, hogy a wehrheimi vendégek a Sissy Panzióban lettek elhelyezve. Wehrheimmel 11 évvel ezelőtt írt alá elő-

sör Vörösvár kulturális együttműködési megállapodást. Azóta a delegáció tagjai többször is jártak már nálunk, és mindig családoknál lettek elhelyezve. Vajon most miért nem? Felhíborított, hogy nem hívták meg őket a hangverseny utáni állófogadásra. Vajon hol volt a Német Nemzetiségi Önkormányzat, amelynek feladata lenne ilyenkor a külkapcsolatok koordinálása?

Felhíborodásom csak fokozódott a városavató utáni fogadáson, mert a külföldi delegációkkal senki sem foglalkozott, sőt a német nagykövetség képviselőjével és feleségével sem. Gröbenzell és Gerstetten képviselői nagy nehézségek árán tudták csak átadni ajándékaikat, s ezt Gerstetten alpolgármestere sérelmezte is. Este a búcsúbálon a három küldöttséggel egyetlen képviselő ült le egy kis beszélgetésre. Vajon ezt tapasztalják a vörösvári képviselő-testület és a kisebbségi önkormányzat tagjai is, ha meghívást kapnak valamelyik partnertelepülésétől?

Egyik küldöttség sem titkolta, hogy örömmel tettek ugyan eleget a polgármester asszony meghívásának, de igen komoly csalódást okozott számukra ez a Vörösvárhoz méltatlan vendéglátás. Volt, aki azt mondta, soha többé nem jön ide hivatalos meghívásra. Volt, aki megkérdezte: „Mondja, Sörös úr, minek utaztam ezer kilométert?”

Tisztelt érintettek! A leírtakat nem én találtam ki, s csak a kis hányada annak, amit a vendégeink elmondtak. Azt hiszem, komolyan le kéne vonni a tanulságot a történetekről a polgármester asszonynak, a képviselő-testületnek és a kisebbségi önkormányzat tagjainak egyaránt.

Tisztelt pilisvörösváriak! Városunk mindig híres volt vendégszeretetről, hozzánk mindig szívesen jöttek vendégek, és remélem, még fognak is jönni. Tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy jó kapcsolataink továbbra is megmaradjanak!

Sörös János

Tisztelt Polgártársaim!

Tájékoztatni kívánom Önöket, hogy az egészségügyi alapellátás keretében önkormányzati feladatként működtetett és az OMSZ által átvállalt Központi Orvosi Ügyeleti Szolgálat egy új Lada Niva terepjáró gépkocsit kapott.

A Pilisi-medence Egészségügyi Alapítvány által – az Önök támogatásának köszönhetően – megvásárolt ügyeletes kocsit szeptembertől áll munkába. Az új gépkocsi 1 990 000 forintba került.

A PIMEA kuratóriuma nevében tisztelettel kérem további anyagi támogatásukat – adóalap-csökkentés jogosságuk mellett –, hogy a térségben élő lakosság egészségi állapotán javítani tudjunk.

Számlaszámunk: OTP Bank
11742245-20044332

Köszönettel és tisztelettel:

dr. Für Zoltán
a PIMEA kuratóriumának elnöke

FELHÍVÁS

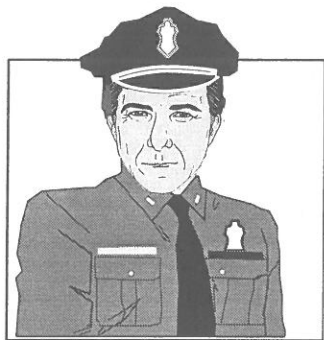
A gimnázium esti tagozatára szeptember végéig lehet jelentkezni.

Egy ellesett pillanat a városavatón

Azt mondják, most, hogy város lettünk, több állami támogatást fogunk kapni. Csak nem máris a bukszájáért nyúl a belügyminiszter úr?

K É K H Í R E K

Júliusi-augusztusi helyzetkép

Tisztelt Olvasók!

Mostani híradásom tartalmához előljáróban talán azokat a mottókat rendelhetném, hogy a „baj nem jár egyedül”, illetve „a szegény embert még az ág is húzza.”

„Hírzárlat”

Bizonyára sokan emlékeznek rá, hogy július 25-én Pilisvörösvárt egy igen gyors és nagy erejű vihar érte el, úgy 14 óra tájban. A mennydörgéssel, villámlással kísért természeti jelenség sajnós rendőrszolgálatunkat is megérintette egy jól irányzott villámcsapással. Ennek következtében – bár szerencsére személyi sérülés nem történt – tönkrement az elektromos, a hírforgalmi és a számítógépes hálózatunk. A hálózatokat és a berendezéseket mind a mai napig nem sikerült teljes mértékben kijavítanunk. Ennek következtében a személyi igazolvánnyal kapcsolatos és a közlekedésigazgatási ügyfélfogadás is szünetel őrünkön. Így ügyfeleink kénytelenek a Budaörsi Rendőrkapitányságon intézni ügyeiket. (A mottóhoz visszatérve jegyzem meg, hogy hasonló technikai problémák miatt a kapitányságon is szünetelt egy hétig az ügyfélfogadás. Mindezek felül a személyi igazolvány ügyeket intéző kollégánknak egy baleset során eltörte a kezét.)

A hibák kijavításán folyamatosan dolgozunk, sajnós azonban újabb és újabb részegységek meghibásodását fedezik fel a szerelők. Amennyiben az anyagiak lehetővé teszik, és a javítás elkészül, igyekszem az ügyfélszolgálat beindulásáról minden lehetséges eszközzel tájékoztatni önöket. Addig is kérem a tisztelt polgárokat, hogy mielőtt elutaznának Budaörsre, telefonon érdeklődjenek (330-130), megindult-e már nálunk is az ügyfélfogadás.

Balsors

Nem kevésbé veri a balsors azt a solymári vállalkozót, akinek üzletét július végén betörők látogatták meg, a tetemes lopási kár mellett jelentős rongálást is okozva. Vállalkozónk tanulva az esetből megrendelte az épületre a riasztóberendezést, melynek felszerelése előtt néhány nappal eddig még ismeretlen személyek az üzletlakást – a nyomozás eddigi adatai szerint – szándékosan felgyújtották. A kár 10 millió forint körüli. Az ügy súlyának megfelelően a nyomozást a megyei főkapitányság folytatja.

Egy hónap alatt három öngyilkosság

Augusztus hónap szomorú rekordot hozott az öngyilkosságok terén. A hónap során háromszor kellett öngyilkossági ügyben eljárunk. (1996-ban összesen fordult elő három eset.) Pilisvörösváron árammal, illetve ön-akasztással, Piliscsabán ugyancsak önkasztással vetett véget életének egy-egy végső-kig elkeveredett polgárunk. Sajnáljuk, hogy nem találtak más megoldást problémáikra.

Ugancsak rossz megoldást választott az a két fiatalkorú, akik megszókték otthonukból. Szerencsére mindkettőt sikerült gyorsan feltalálnunk a nagyobb bajok bekövetkezése előtt.

Az utóbbi időben megszaporodtak a gyalogosgázolások. Ezek sértettjei szintén zömmel fiatalok. Nehéz napirendre térni az ilyen – nagyobb körültekintéssel elkerülhető – rendszerint súlyos kimenetelű balesetek felett.

Biciklitolvajok

A tulajdonosok gyakoribb kinttartózkodásának köszönhetően visszaesett a nyári időszakban a hétféle házakra való betörések száma. Nőtt viszont a gépkocsi- és kerékpárlopásoké. Feltűnő, hogy most már attól sem riadnak vissza a tolvajok, hogy a kerítésen belül tárolt kerékpárokat tulajdonítsák el. Meggyőződésem, hogy ezekre az esetekre azért kerülhet sor, mert mindig vannak olyanok, akik hajlandóak kéz alól, mindenféle számla nélkül megvásárolni ezeket a kerékpárokat. Ismét felhívom az ő figyelmüket arra, hogy amennyiben ilyen esetre fény derül, orgazdaságtörvény szerinti eljárást indítunk ellenük. (Annál is inkább, mivel az elmúlt évben az orgazdák leleplezésével sikerült jelentősen visszaszorítani a gázpalacklopások számát.)

Ünnep verekedéssel

Néhány szóban az augusztusi ünnepekről. Különösebb rendezvény, rendőri beavatkozást igénylő eset nélkül zajlott le Pilisvörösváron a Vörösvári Napok ünnepségsorozata és a búcsú. Nem úgy Piliscsabán, ahol a Szent István napi ünnepségeken két esetben is intézkednünk kellett garzdaság, illetve testi sértés miatt. Úgy látszik, itt az ügyben érintett fiatalok még nem jutottak el arra a szintre, hogy kellően tiszteljék az állami ünnepet, s nem utolsó sorban mások jogait. Remélem, mindkét ügyben maradéktalanul sikerül feltárnunk a történeteket és eljárnunk a törvényesség ellen vétőkkel szemben.

Új rendőrautó

Olvasóink már találkozhattak Skoda Felicia típusú új szolgáló gépkocsikkal, melyet augusztus elején állítottunk szolgálatba. A rendőrautót egyrészt az adakozó önkormányzatok, másrészt a terület vállalkozóinak adományából vásároltuk. Azért említettem meg az autó típusát is, mert augusztus eleje óta több bejelentést kaptunk, hogy idegen rendőrök tevékenykednek területünkön egy ilyen típusú autóval. Természetesen

Védekezzünk a betörők ellen!

Tisztelt Olvasó, leendő Partnerünk!

A társadalmi viszonyok változása, az életviszonyok változását is magával hozta. Napjainkban kisebb biztonságban élünk, mint szüleink, nagyszüleink éltek. 1996-ban hazánkban 95 406 betöréses lopást követtek el. A lakásbetörések száma 30 116. Az okozott kár országosan 15 millió forint. Az egy betöréssel okozott kár átlaga országosan 157 222 forint. Ez alól Pilisvörösvár lakossága sem kivétel, mivel a vagyoni elleni bűncselekmények majd a duplájára emelkedtek.

A VESZÉLYEK ELLEN VAN VÉDELEM!

Különböző mechanikus védelmi berendezések és elektronikus jelzőkészülékek a kockázatot a töredékére csökkenthetik. Ebben próbálunk Önöknek segíteni az **Unielektro Kft.** és a **Tender Gmk.**

A Közösségi Házban megvásárolhatja a szükséges eszközöket, tanácsot kérhet, és kívánságára díjtalan felmérést végeznek szakembereink.

Ne feledje, kétféle hely létezik: ahová már betörték, és ahová még csak most fognak!

Ön megtalál bennünket hétfőtől péntekig 13-17 óráig a Közösségi Házban (Fő út 127.).

minden esetben az örs új gépkocsiját látták. A bejelentéseket mindamelletl köszönöm. Ha mindenki hasonló módon figyelmeztet, az ott tapasztalható szokatlan dolgokra, jelentősen előre tudnánk lépni a hangzatosan társadalmi összefogásnak nevezett, egyébként gyakran egyszerű odafigyeléssel és jelzésadással megvalósítható bűnmegelőzés terén.

Engedjék meg továbbá, hogy e fórumot is kihasználva köszönetet mondjak mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a gépkocsi beszerzéséhez. A segítők teljes körű felsorolását mellőzve külön köszönetem fejezem ki a segítségkérésünkre elsőként reagáló – és a gyűjtés szervezésében, lefolytatásában is közreműködő – Pfeiffer Ferencnek, a Pilis Security Kft. ügyvezetőjének.

Várjuk további adományait

Amennyiben a tisztelt olvasók között van, aki erőfeszítéseinket támogatásra érdemesnek tartja, akkor ezt a Budaörsi Társaság Közbiztonságáért Alapítvány 11991102-02133072 számú OTP számláján teheti meg. Befizetési csekket a rendőrszolgálatra lehet kéri. Az alapítvány adó-visszatérítési igazolás kiadására is jogosult. Kérem, adományait átutalásakor a közlemény rovatba a Pilisvörösvári Rendőrszolgálat javára megjegyzést tegyék. Így biztosított, hogy pénzáradékunk itt kerüljön felhasználásra.

Juhász József
rendőr százados, őrsparancsnok

Amit a lakástakarék-péztárról tudni kell

Alig néhány hónapja, hogy az Állami Pénz-és Tőkepiac-felügyelet áldását adta lakástakarék-péztárak létrehozására. A szakemberek feltételezik, hogy a lakás-előtakarékossági szerződést kötők száma két év alatt elérheti az egymilliót. Az indulás óta a Fundamenta Magyar-Német Lakástakarék-péztár – amely döntően a legnagyobb német lakástakarék-péztár, a Schwäbisch Hall tulajdonában van – eddig mintegy 35 ezer, az osztrák Generali csoport érdeklőségi körébe tartozó Lakáskassza Első Általános Lakástakarék-péztár 30 ezer, az OTP Bank Rt. OTP Lakástakarék-péztára (LTP) pedig közel 30 ezer szerződést kötött, bár az utóbbi sokkal később indult.

A lakástakarék-péztárak ma is ugyanazon az alapelven működnek, mint amikor az 1700-as években kitalálták őket. Ahhoz, hogy a rendszer működjék, a társaság egy meghatározott megtakarítási időszak után az addig szorgalmasan gyűjtögető tagoknak folyamatosan hitelt tudjon nyújtani, nemcsak a hitelfelvevők tőke- és kamattörlesztései szükségesei, hanem az új belépők megtakarításai is. Ehhez járul hozzá az állami támogatás, amit az éves megtakarítás 30%-ában, de maximum fejenként évi 36 ezer forintban határoztak meg. Ez csak abban az esetben jár, ha az ügyfél a számláján nyilvántartott összeget kizárólag lakásra költi (vásárlás, csere, átépítés, közmű bevezetése, telek vétele).

A péntárak a rendszer zártságából adódóan – és ez a dolog lényege – a valós piaci kamatoktól elszakadó mesterségesen alacsony és a szerződés ideje alatt nem változtatható kamatokkal dolgoznak. A törvény maximum 10 %-os hitelkamatot ír elő, a három péntár azonban ennél alacsonyabb, egységesen 6 %-os hitel- és 3 %-os betéti kamatokkal számol.

Törvényben előírt az is, hogy a péntárak által nyújtott legnagyobb hitel a szerződéses összeg 50 %-a lehet. Vagyis a péntár nem nyújt a takarékoskodónak a betét, az arra kapott 3 %-os kamat és az állami támogatás együttes összegénél nagyobb hitelt, és azt is csak akkor, ha az ügyfél minimum négy évig gyűjtöget. Ennél korábban (minimum két év után) is fel lehet venni pénzt, de ezt az ún. áthidaló hitelt piaci kamatra adják. Nagyon sok leendő ügyfél érdeklődik az azonnali hitelfelvétel iránt, de ez a lehetőség elég kevés pénzhez juttatja a takarékoskodókat. (Az OTP LTP-nél ez például 427 ezer forint az optimális 1,299 millió szerződéses összegnél.)

A társaságokat konstrukcióik kidolgozásakor az állami támogatás minél teljesebb kihasználása vezette. Nyolc éven túl – az állami támogatás csak eddig jár – évi 3 %-os betéti kamattal takarékoskodni nem túl jó üzlet, így a leghosszabb futamidejű szerződések 8 év előtakarékossági időre szólnak.

A péntárak 4-8 éves futamidőt ajánlanak, az elérhető legmagasabb összeg 2,8 millió forint. Az első tapasztalatok szerint az ügyfelek 80 %-a a gyors, vagyis a 4 éves módozatot választja, és olyan összeget választ, amelynél az állami támogatást maximálisan ki tudja használni.

A péntárak „optimális” nevű konstrukciói között az eltérések csak látszólagosak, mert ahol a befizetésnél előnyök jelentkeznek, ott a törlesztésnél egyenlítődik ki a számla.

Az OTP LTP hajlandó például a legkevesebb megtakarításra a legmagasabb hitelt nyújtani, ugyanakkor a törlesztési idő mindössze 56 hónap. A Fundamenta kiegyensúlyozottabb, igaz, hogy négy év után alacsonyabb az összegyűlt összeg, de 70 hónap a törlesztési idő. A Lakáskassza nagyobb összeghez juttatja a takarékoskodót, mint a Fundamenta, ugyanakkor 71 hónapig lehet a hitelt visszafizetni.

Ha a szerződéskötéssel járó költségeket nézzük, itt sincs sok eltérés, hiszen a törvények behatárolták a péntárak mozgásterét. Mindhárom esetben jelentkezik a szerződéskötési díj, amely a szerződéses összeg 1 %-a. A Fundamenta 0,5 %-ért kezeli a számlákat, míg a Lakáskassza és az OTP LTP 1 %-ot kér ezért a tevékenységért.

Leginkább talán arra érdemes figyelniük a jövőbeni szerződőknek, hogy melyek azok a váratlan helyzetek, amelyekben például a szerződés módosítására, a szerződések átruházására, a hiteltől való lemondásra kényseríthetik az ügyfelet. A Fundamentánál

nincs módosítási díj, de a módosítástól számított 12 hónapig nem utalnak ki pénzt. A Lakáskasszánál 1000 Ft a módosítási díj, és 3 hónapig nem utalnak ki pénzt. Az OTP LTP-nél ugyanezen díj felszámolása mellett 6 hónapig kell várni az összeg felvételére.

A péntárak szórólapijn szereplő zöld-övezeti házakat az „optimális” modellekben ajánlott 1,1 -1,4 millió forintból nem lehet fölépíteni, de egy-egy családnak akár minden tagja köthet ilyen szerződést, és így átlag 5 millió forint összeggel számolhatunk a négy év elteltével. Ebben az esetben azonban azzal is számolni kell, hogy a törlesztendő összeg elérheti a havi 40 ezer forintot is. Sőt az OTP LTP-nél a havi részlet 50 ezer forintnál is több lehet, igaz, hogy hamarabb telik le a törlesztési idő, mint a másik két esetben.

Összegezésként elmondható, hogy a lakástakarék-péntárak konstrukciói kedvezőek ház- vagy lakásfelújításnál és telekvásárlásnál, a fiatalok első lakáshoz jutását viszont csak abban az esetben oldják meg, ha már rendelkeznek egy bizonyos összeggel, ami elég ahhoz, hogy az építkezést elkezdjék.

Ha az elmondottakkal kapcsolatban kérdésük van, forduljanak hozzám.

Dévényi György
Tel.: 332-688

Fundamenta

LAKÁSKASSZA
ELŐRŐLEGI TAKARÉKOS PÉNTÁR

Melyiket a 3 közül?

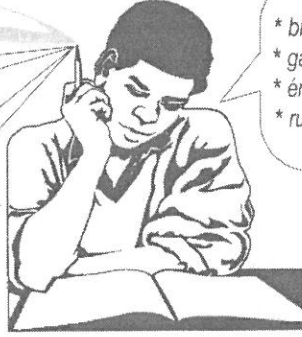

OTP
LAKÁSTAKARÉK PÉNTÁR

- * telekvásárlás
- * építkezés
- * lakás-, házvásárlás
- * lakásfelújítás
- * lakásbővítés, -átépítés
- * közművesítés
- * lakáscsere

* 40-30 % állami támogatás
* 6 % hitelkamat

- * biztonság
- * garancia
- * értékállóság
- * rugalmasság

Tanácsadóink segítenek, hogy a lakástakarék-péntárak kínálata között eligazodjon, és az Önnek legmegfelelőbbet válassza. Ingyenes felvilágosítás, tanácsadás. Szerződéskötés helyben.

Hívjon, hogy segíthessünk!

Törékeny létezés

Egy emlékezetes nap a szociális otthonban

„Mindegyikünk valamilyen sérüléssel éli életét. Egy vádló szó emlékeivel, fájdalmas pillanatok terhével, bujkáló betegséggel. Akik nem tudják már hordozni tovább, megállnak, és lemaradnak tőlünk. Mások el sem tudnak indulni, mert nincs felügyeletük saját maguk felett. Észrevétlen élnek közöttünk, és néha segítségkérően néznek ránk. Létezésükkel törékenységünkre emlékeztetnek. Léteznek akkor is, ha netán elfordulunk tőlük, ha máshol nem, nyomot hagyva szívünkben. Aki megérti sorsukat, és megáll előttük, nagy lehetőséget kap kezébe. Visszahozhatja őket abból a világból, ahol életük kis lámpása bezárva, tehetetlenül, pislákol. Az arcukra csalt mosol, a felszínre felbukó és ott friss levegőt vevő értelem boldog csillogása. Gondozóik vállalták a szolgálatot: letérdelnek eléjük, megtörlik arcukat, magukhoz ölelik őket, és hisznek, reménykednek bennük.”

Vidám napot tartottunk szeptember 4-én a pilisvörösvári Speciális Otthonban, ahol több Pest megyei intézet lakóit és dolgozóit láttuk vendégül.

Dél előtt aszfaltrajzversennyel, délután kulturális műsorral (tánc, ének, zene) szórakoztattuk egymást. Az ünnepséget a pilisvörösvári Német Nemzetiségi Néptáncegyüttes nyitotta meg. Ezt követte a színes, látványos műsor, melyet a vendégek, illetve a mi lakóink szolgáltattak. A jó hangulatot fokozta a késő délutáni disco.

A rendezvény sikeréhez az is hozzájárult, hogy a pilisvörösvári, a solymári, pilisszentiváni vállalkozók maximálisan támogattak bennünket (gyümölcssel, édességgel, ajándéktárgyakkal, pénzzel, élelmiszerrel), akiknek ezúttal is szeretném kifejezni köszönetemet.

Szponzoraink voltak:

Áprily György cukrász, Benyovszki Kereskedelmi Kft., Braun Jánosné, Cipőbolt, Denk virágbolt, Dunakenyér Sütőipari és Kereskedelmi Rt., Feldhoffer háztartási bolt, Ford Solyvár, Gazdakör vendéglő, Gemela Mártonné kereskedő, Halász-Kerekes – asztalosok, Halm Schläger Trade Rt., Horn Mátyásné, Ili-mix vegyeskereskedés (Pilisszentiván), J-S-M ékszerbolt, Krausz mezőgazdasági szaküzlet, Krivinger Sándorné zöldség-gyümölcs kereskedő, Kordik Zsolt, Mesebolt, Müller Papír, Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskola, Olistar, Rein ezer aprócikk bolt, Szakorvosi Rendelőintézet dolgozói, Salus Kft., Sikari patika, Start együttes, Svábbau Kft. (Solymár), Szamos Marcipán, Szintai Mártonné, Tácsik pékség, Varázskő, Wippenhauser Márton cukrász, Zöldség-gyümölcs nagykereskedés.

Szolári Sándorné
igazgató

Ezúton keresünk otthonunkba szakképzett ápolót és közigazgatási érettségivel rendelkező munkatársat.
Érdeklődni lehet: Solári Sándorné igazgatónál (Fő út 147. Tel.: 330-379)

Köszönetnyilvánítás

Ezúton köszönjük az Önkormányzat támogatását, segítségét, amellyel augusztus elejei sikerrel, élménygazdag, közös nagycsaládos nyaralásunkat lehetővé tették. Köszönet az utaztatásunkat segítőeknek, valamint Szintai Mártonné kiskereskedőnek, aki több láda őszi barackkal látta el gyermekeinket.

Hálás köszönetet mondunk a „Segítsünk egymáson...” című pályázatunk anyagi támogatóinak: a Német Nemzetiségi Önkormányzatnak és a Gradus Egyesület Gyermekeinkért Alapítványának.

Köszönet a kiállítás létrehozásában segítő pedagógusoknak, a nagycsaládos anyukáknak, a Közösségi Ház igazgatónőjének és munkatársainak.

Köszönjük a Gradus Egyesületnek, hogy a Vörösvári Napokon megrendezett „Szép város Vörösvár” rajzversenyhez eszközöket biztosított, valamint a nagycsaládos csoportnak azt, hogy gondoskodott a jutalmazásról is.

Végül köszönjük a gyermekek aktivitását – értük történt mindez, élvezet volt velük dolgozni.

A szervezők

Apróhirdetés

„Fel-fel, vitézek 1938-1944” c. műsoros kazetta 20 magyar bakanótával, indulóval, himnusszal kapható: Budapest 1475. Pf.: 401. Tel./fax: 261-9383, valamint a „Fehérlófia” a Püski és a Portéka könyvesboltokban! Kérésre részletes listát küldünk a címünkön megrendelhető további finn, német, olasz, svéd és spanyol történelmi indulókat, hangfelvételeket tartalmazó kazettákról.

Helyesbítés

Augusztusi számunk 9. oldalán olvashattak olvasóink a Varázskő Galériában megnyílt képzőművészeti kiállításról. Az erről készült egyik fotó sajnálatos módon téves felirattal jelent meg. A jobboldalt felül látható fénykép nem Justus Müller, hanem Árvai Ferenc dorogi szobrász alkotása. Mindkét művésztl – és természetesen olvasóinktól is – elnézést kérünk!

– a szerk.

Állatorvosok ügyeleti beosztása

Szeptember 27-28. Dr. Harmat Attila
2085 Pilisvörösvár, Kisfaludy u. 4. 331-115

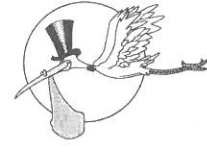
Október 4-5. Dr. Günther Miklós
2072 Zsámbék, Somogyi B. u. 13. 23-342-119

Október 11-12. Dr. Molnár Attila
1011 Bp., Hunyadi u. 22. II/8. 214-3085

Október 19. Dr. Gubis János
2040 Budaörs, Szabadság u. 87. 23-416-164

Október 23-24. Dr. Piros András
2092 Budakeszi, Erdő u. 113/a. 23-453-404

Megérkeztek

- VII. 31. Gál Bettina
Gál Sándor és Bíró Szilvia leánya
- VIII. 6. Mazúr Laura
Mazúr István és Paulovits Rita leánya
- VIII. 12. Keresztesy Benjámin
Keresztesy János és Dávid Anna fia
- VIII. 14. Wenczel Bernadett, Wenczel Tamás és Neubrandt Andrea leánya
- VIII. 15. Szomolányi Klaudia
Szomolányi Zoltán és Pásztor Ibolya leánya
- VIII. 16. Diera Anna
Diera János és Makai Magdolna leánya
- VIII. 17. Manhercz Ingrid
Manhercz Zoltán és Háber Rita leánya
- VIII. 18. Fok Laura
Fok Balázs és Janovszki Melinda leánya
- VIII. 19. Kóbor Kristóf
Kóbor Imre és Kozek Gyöngyi fia
- VIII. 21. Németh Richárd
Németh Zoltán és Lengyel Katalin fia
- VIII. 22. Muráncsik Nóra
Muráncsik Ottó és Toma Katalin leánya
- VIII. 24. Izsák Réka és Izsák Rita
Izsák Zoltán és Huber Katalin leányai

Eltávoztak

- VII. 28. Sallai János, 72 éves.
Szabadság út 170.
- VIII. 4. Halm Schläger Katalin, Hasenfratz János felesége, 74 éves, Szegfű u. 33.
- VIII. 8. Sárdi Katalin, Iflinger István felesége, 71 éves. Fő út 36.
- VIII. 14. Probszt János, Szauer Mária férje, 53 éves. Petőfi u. 68.
- VIII. 24. Szauer Mária, Manhertz István felesége, 75 éves. Templom tér 13.
- VIII. 26. Peller Márton, Marlok Magdolna özvegye, 75 éves. Kápolna u. 33.
- VIII. 29. Füredi Rezső, Velencei Mária férje, 69 éves. Szent Erzsébet u. 58.
- VIII. 30. Budavári József, Manhertz Erzsébet férje, 73 éves. Szent István u. 24.

Szeretné házat, lakását felújítani, korszerűsíteni, vagy inkább támogatná gyermekét az önálló életkezésben?

MI SEGÍTÜNK ÖNNEK!

A Fundamenta lakás-előtakarékossági szerződéssel vágyai valóra válhatnak. Ha ajánlatunkról többet szeretne megtudni, várjuk a Takarékszövetkezet fiókjában, vagy felkeressük Önt bármikor! Kérdéseire területi vezetőknél is választ kaphat a 06-1-315-6081-es vagy a 06-20-662-587-es telefonszámon.

Most 14-21 éves gyermekének kedvezményel köthető!

Fundamenta

Alap, amelyre építhet

Szerződések értékesítésére üzletkötőket keresünk.

SIMSON, ETZ, BABETTA, ROMET

motorkerékpár-alkatrészek, felszerelések, gumiáruk és üzembe helyezett akkumulátorok továbbra is kaphatók az

autó-motor és csapágyszaküzletben.

Bp., III., Kórház u. 29.
(a Flórián üzletközpont mellett)
Telefon: 367-66-72

(A fenti hirdetésre hivatkozó vásárlóink számára árengedményt adunk!)

SZABÓSÁG

női, férfi- és gyermekruhák készítése és javítása
Grimm Judit

Solymár, Ifjúság u. 6. IV/15. a PEMÜ parkolónál
Tel.: 06-26-360-691

FOGYNI, vagy HÍZNI SZERETNE, és már mindent kipróbált?

Tegyen egy utolsó kísérletet, most elérheti koplalás/zabálás, feszültség, idegesség nélkül, egészségesen.

SZERETETTEL VÁROM HÍVÁSÁT!

Telefon: 375-051
minden nap du. 17-19 óráig.

(A Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén)
Piliscsaba, Egyetem u. 1.
Telefon: 06-26-375-147

Nem csak ebéd vagy vacsora, KIRÁNDULÁS, PROGRAM IS!
Az izlelőszervek használata után szemét is gyönyörködtetheti az egyetem különleges, Makovecz Imre által tervezett épületein.
Egy könnyű séta az egészségnak is használat!
Már sokan kihasználták ezt a különleges lehetőséget!

Ön sem maradhat ki!

Nyitva: mindennap 11³⁰-22⁰⁰-ig.

FIGYELEM!

Szeptember 12-től MINDEN héten
pénteken és szombaton este 19⁰⁰-24⁰⁰ óráig

ÉLŐZENE – TÁNC

Különleges környezetben száznál több étel, ital!
Szolid árak!

160 fős belső tér, 100 fős kör alakú terasz,
hatalmas „táncparkett”

Szórakozzon úgy, mint régen!

Kedvező áron esküvők, keresztelők, baráti-családi vagy üzleti
ebédek, vacsorák rendezése.

**ÉPÍTKEZIK? RÁNK ÉPÍTSEN!
NYÁRI BUMM !!!**

E-gerenda a gyártótól 25% engedménnyel:

E-7-24	1922,-	E-7-48	3694,-
E-7-30	2363,-	E-7-54	4163,-
E-7-36	2803,-	E-7-60	4603,-
E-7-42	3253,-	E-7-66	5053,-

BVM ÉPELEM
ELŐREGYÁRTÓ ÉS SZOLGÁLTATÓ KFT.
1117 Budapest,
Budafoki út 215.
1502 Bp., Pf.: 47.
Tel.: 205-6151;
Fax: 205-6155

Az árak az ÁFA-t tartalmazzák
vagy
788,- Ft/fm + ÁFA árjegyzéki áron fizeti be a
födémgerendákat, amelyekhez fm-ként
2,3 db EB jelű béltestet kap ingyen.
Kiváló Áru minőségű B-gerenda gyártása
csak Társaságunknál

Fuvardíj 10% engedménnyel

PSN födémpanel szállítása és beemelése féláron
Lakásépítéshez szükséges egyéb előregyártott betontermékek

Márkaboltok: XI., Budafoki út 215. Tel.: 205-6152
XXI., II. Rákóczi F. út 289. Tel.: 276-9067

Várjuk Önöket a BNV 16-os pavilonjának I/c standján,
ahol tájékozódhatnak AKCIÓINKRÓL!
Munkavállalói tulajdonuk az épített környezetet szolgálja.

Vörösvári Újság

Werrischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának közéleti havilapja / Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
Felelős kiadó: Grószné Krupp Erzsébet / Szerkesztőbizottság: Fetter Ottóné, dr. Für Zoltán
Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Általános Iskola, Gimnázium és
Külkereskedelmi Szakközépiskola, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel./fax: 06-26-330-140
Készült Pénzes Károly nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-26-361-557, 06-30-420-049)
Tördelés, tipográfia, nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila. ISSN 1417-6823